

Een flinke berg vuilniszakken, ergens in Maastricht. Per 1 januari verdwijnt de goede oude grijze Komo-zak uit het straatbeeld. Vanaf dan mogen inwoners van Meerssen en Maastricht alleen nog speciale aubergine-rode zakken buiten zetten. Het wordt dus een stuk fleuriger op de ophaaldag en dat mag ook wel, want de zakken kosten €2,20 per stuk. Lees er alles over op pagina 7 (foto Philip Driessen)

Illegale mailtjesverzenders worden afgesloten

3

Randwijckfaculteiten gaan traagheid aio's onderzoeken

5

Terug naar Maastricht met een Al Gore-kapsel

6

English Edition: Aiesec carrière week in English for the first time

9-12

Het studentensongfestival: leuk, leuk en nog eens leuk

19

Regeringscommissie pleit voor medische bachelorstudies

Het tekort aan artsen kan worden opgelost door nieuwe korte medische studies op bachelorniveau, een jaarlijkse instroom van 2400 eerstejaars geneeskunde, meer opleidingsplaatsen tot medisch specialist en betere taakverdeling tussen artsen, verpleegkundigen en paramedici.

Zo luidt het advies van aantal deskundigen aan de ministers Hermans (onderwijs) en Borst (volksgezondheid). Deze commissie, die bestond uit leden uit de universitaire wereld (waaronder de Maastrichtse rector Nieuwenhuijzen de Kruseman), de gezondheidszorg en de twee ministeries, schreef dit 'concept-regeringsstandpunt' ter voorbereiding op de Kamerdiscussie over de opheffing van de numerus fixus bij geneeskunde. Wanneer dat debat gehouden wordt, is nog niet bekend.

Een afschaffing van de numerus fixus raadt de commissie af. De huidige instroom van 2010 zou dan verdubbelen en die toename kunnen de faculteiten niet aan. Een uitbreiding tot 2400 is wel haalbaar, zeker als dat stapsgewijs, in drie jaar, gebeurt. De Universiteit Maastricht heeft al eerder laten weten mee te zullen werken en wil uiteinde-

lijk 300 studenten per jaar voor haar rekening nemen.

Ook het aantal opleidingsplaatsen tot medisch specialist mag flink omhoog: van 1369 nu, naar 1816 over zes tot acht jaar. Hiermee is er meteen ruimte voor het grotere aantal basisartsen dat in de toekomst afstudeert. Daarnaast kan ook het bestaande stuwmeer aan afgestudeerde medici zich dan specialiseren. Zij zijn nu vaak elders in de gezondheidszorg aan het werk.

De lege plekken die zij daar achterlaten, moeten weer worden ingevuld. Of dat door een arts moet gebeuren, is de vraag. Voor tal van taken die doktoren op dit moment uitvoeren, is geen volledige studie geneeskunde of medische vervolgopleiding nodig, concludeert de adviescommissie. Zij pleit er dan ook voor om uit te zoeken wie (verpleegkundigen, artsen, paramedici en anderen) welke taken en verantwoordelijkheden op zich kan nemen. Verder wil ze nieuwe, kortere (en dus minder dure) academische opleidingen die mensen klaarstomen voor bepaalde functies in ziekenhuizen en bijvoorbeeld verpleegtehuizen. Deze groep zou, gelet op de invoering van de bachelor-masterstructuur, voldoende hebben aan een bachelorstitel, terwijl de student die streeft naar een artsbestaan sowieso ook een masteropleiding zal moeten volgen. Kortom, een "fundamentele herbezinning op de

medische opleidingen en de organisatie van de medische beroepsbeoefening."

Als laatste wijst de commissie op het positieve effect dat kan uitgaan van meer opleidingsplaatsen voor de zogenaamde vluchteling-artsen. Op dit moment melden zich jaarlijks zo'n 250 tot 300 buitenlandse medici voor de 'bijspijkercurcus'. Die is nodig want de buitenlandse artsdiploma's zijn vaak niet gelijkwaardig aan de Nederlandse. Slechts 115 mensen kunnen instromen. Wanneer dit aantal stijgt zal dit niet alleen het tekort aan artsen verminderen, maar heeft het ook een positieve invloed op de "interculturalisatie van de zorg", aldus de deskundigen.

De Maastrichtse directeur van het onderwijsinstituut van geneeskunde, prof. A. Scherpbier, kan zich in grote lijnen vinden in bovenstaande plannen. "Dit is een unieke mogelijkheid om alles, dus de organisatie van de gezondheidszorg en die van de medische opleidingen, opnieuw te overdenken."

Riki Janssen

TUL-verdrag Nederland en Vlaanderen bijna rond

De TUL-trein lijkt niet meer te stoppen. De stichting Transnationale Universiteit Limburg wordt volgende week opgericht, in december beraadslagen de ministers over het verdrag tussen Nederland en de Vlaamse Gemeenschap dat de nieuwe universiteit mogelijk maakt. Dat verdrag zal volgens planning in januari 2001 ondertekend worden. Rond juli kan het parlement zijn goedkeuring geven, waarna in september de eerste TUL-studenten mogen beginnen. Zij het niet bij de TUL maar bij de UL.

De inmiddels bijna vertrouwde afkorting van de Transnationale Universiteit Limburg, TUL, is in de concepttekst van het verdrag verlaten. De nieuwe universiteit wordt daarin Universiteit Limburg genoemd, waarvan de afkorting dus UL luidt. Dit vermoedelijk mede omdat het woord *tul* bijbetekenissen heeft. Van Dale noemt de betekenis *zuigspaan* maar meldt dat die alleen 'gewestelijk' geldt, en ook een Bargoense connotatie waarin *een tulle jongen* een schandknaap is, een mannelijke prostitué. Met de nieuwe afkorting worden dus in ieder geval mogelijke misverstanden voorkomen.

De nieuwe universiteit wordt als aparte rechtspersoon opgericht door de twee

deelnemende instellingen, de Universiteit Maastricht en het Limburgs Universitair Centrum te Diepenbeek.

Het conceptverdrag maakt duidelijk dat de UL vanuit Nederlands perspectief een 'aangewezen instelling' zal worden. Daarmee wordt gegarandeerd dat studenten net als bij gewone universiteiten recht op studiefinanciering hebben en een normaal erkend diploma zullen halen. Studenten moeten zich rechtstreeks inschrijven. De studiefinanciering verloopt naar de maatstaven van het land van herkomst. Voor Nederlandse studenten gelden de Nederlandse regels, voor Vlaamse studenten de Vlaamse.

De opleidingen zullen wat Nederland betreft aan de gewone eisen moeten voldoen wil de overheid ze bekostigen: zij moeten door de Informatie Beheer Groep worden ingeschreven in het centrale register (Croho). In de verdragstekst (voor de goede orde, het gaat hier om een tekst van 7 november die aan de universiteitsraad wordt aangeboden als 'eindversie'; naar verluidt zijn op onderdelen al weer wijzigingen voorgesteld) worden twee opleidingen met name genoemd, kennistechnologie en onderwijskunde. Later kunnen andere opleidingen eveneens voor financiering in aanmerking komen, mits ze niet 'ondoelmatig' worden geacht, lees: ze niet al elders worden aangeboden en de vraag ernaar te gering is. Duidelijk is dat op dit moment in ieder geval wordt gedacht aan levenswet

Lees verder op pagina 4

Eens of oneens?

"Studenten sluiten zich op in hun eigen wereldje en zoeken te weinig contact met andere Maastrichtenaars"

Voor reacties: zie achterzijde van deze Observant

"We zullen er geen traan om laten"

Angela Nieli (rechts) vierdejaars rechten en organisator van Het Mastrichts Lagerhuis (foto Philip Driessen)

Volledige naam: Antonia Angela Nieli

Roepnaam: Angela

Geboren: 17 maart 1978 te Warnsveld

Nationaliteit: Italiaanse/Nederlandse

Woonplaats: Maastricht

Studie: vierdejaars Nederlands Recht

Religie: RK

Partner: Rob

Deze week: organiseerde zij samen met twee andere studenten Het Mastrichts Lagerhuis; een debat à la Paul Wittemans Lagerhuis

Donderdag 16 november. 09.00 uur. De telefoon gaat. Ik realiseer me dat Het Mastrichts Lagerhuis al over vijf dagen plaatsvindt en dat ik me heb verslapen. "Misschien", antwoordde ik Judith van Amsterdam en Eefje Verheijen (collega's van Het Lagerhuis) toen zij mij vroegen mee hard te lopen om acht uur. Door de late vergaderingen op dinsdag ben ik ook al twee weken niet naar volleybal geweest.

Na een snelle douche haast ik me naar de Ouranoskamer voor de volgende bijeenkomst, die slechts wordt onderbroken om een onderwijsgroep bij te wonen. Slecht nieuws. De eerste debater meldt zich af wegens opkomende griep.

's Avonds wandel ik nog even met mijn huisgenootje Katja Lubina in de stad alvorens we eten. We worden gebeld met de mededeling dat het college van de volgende dag om half negen niet door gaat. Qua tijd komt dat perfect uit.

Vrijdag. Mijn dag begint met een reisje naar Zutphen. Thuis worden mijn zusje Jaimi, die in Utrecht studeert, en ik ontvangen met appeltaart. Ik rust voornamelijk uit en zet op een rijtje wat er nog gedaan moet worden voor Het Lagerhuis. Eefje, Judith en ik hebben een stilzwijgende overeenkomst dat we elkaar in het weekend niet om ieder kleinigheidje bellen. Geen vergaderingen over de telefoon dus. 's Avonds ga ik naar Rob, mijn vriendje. Hij woont ook in Zutphen.

Weekend. Zaterdag staat in het teken van winkelen. Mijn gevoel dat dat geen goed idee is op zaterdag wordt versterkt door een kruisende Sinterklaasoptocht die de toegang tot de stad blokkeert. Toch vinden we een parkeer-

plaats.

De rest van het weekend is een mix van rust, gezelligheid, wandelen en een beetje uitslapen. Het Lagerhuis blijft wel voortdurend in mijn hoofd spoken. Vragen rijzen de hele dag door. Zijn we niets vergeten?

Maandag. De dag begint goed. De conducteur meldt dat de trein van Nijmegen naar Roermond als stoptrein gaat rijden. Dit betekent al een uur vertraging over het hele traject. Uit vrees voor represailles worden de vervoersbewijzen niet gecontroleerd. Eefje en Judith zijn al aan het werk, weet ik. Ik voel me schuldig en de trein schiet niet op.

Jaimi komt 's middags uit Utrecht en Rob uit Zutphen om Het Lagerhuis bij te wonen. Marc de Man, een oude huisgenoot en een van de debaters morgen, komt 's avonds op bezoek. De stellingen die aan de orde zullen komen tijdens het debat blijven een geheim. Het is een ontspannende avond. Als er morgen maar geen onverwachte obstakels optreden.

Dinsdag 21 november. Om half negen sta ik in de Ouranoskamer. Broodjes, beleg, jus d'orange en water worden in grote hoeveelheden aangesleept en naar de aula van de Tongersestraat gebracht. De hele dag zijn we in de weer. Het podium wordt opgebouwd en de zaal wordt versierd met bloemen en posters. Gelukkig hebben we hulp.

"Het is overmacht", belt de secretaresse van strafpleiter Hiddema om 14.30 uur. Hij is verhinderd. Judith zegt nog dat hij dat niet kan maken. We blijven doelloos een uur discussiëren met elkaar, maar we kunnen er niets aan doen. Ik ben boos. En vervolgens heel blij als ik even later zie dat ik mijn tentamen heb gehaald. We bellen Mols om te vertellen dat Hiddema niet komt. Hij kan er geen traan om laten en wij besluiten om dat ook niet te doen.

Na een halve middag door te hebben gebracht in de aula komen de debaters binnen. In de Ad Fundum ontvangen wij ze met koffie, thee, broodjes en instructies voor het debat. Het debat is geweldig. De jury kiest Marc de Man als winnaar. Hij dwaalde niet van de stellingen af en hij trad hoffelijk op zonder interrupties en arrogantie. Positieve reacties krijgen we van alle kanten. Afsluitend wordt er gedronken in Tribunal. Judith, Eefje en ik ervaren het als ons feestje.

Bologna-verklaring, BAMA, BSE / BSA?

Bologna, alma mater van de universiteit, thans bakermat van de Bologna-verklaring en van de Bachelor-Master-discussie! Innerius, in de tiende eeuw de allereerste hoogleraar aan de Universiteit van Bologna, daarom ook wel bekend als de lucerna juris, de lantaarn van de rechtswetenschap, draait zich ongetwijfeld nog eens lekker om in zijn graf, en leest rustig verder in de Digesten van Justinianus.

Bologna-verklaring, moeder van de BA[chelor]MA[ster]-discussie: in opdracht van de ministers van onderwijs van de Europese Unie, storten beleidsmakers, trendvolgers en academische technocraten zich op de vraag: driejarige bachelors, twejarige masters? Het academische voetvolk, de hoogleraren, geknecht door onderwijsdirecteuren, inspectie en studenten, wacht gelaten af en plengt in stilte zilte tranen bij het graf der academische vrijheid.

Academische vrijheid? Tot mijn ontroering kwam ik het laatst weer tegen in de conceptgeboorteakte van de TUL, de Transnationale Universiteit Limburg: het stichtingsbestuur garandeert de academische vrijheid.

Academische vrijheid, verloren begrip uit vroeger tijden, toen docenten en studenten uit heel Europa nog stemden met hun voeten. Legde overheid teveel beperkingen op, dan ver-

plaatsten zij de universiteit, de gemeenschap van studenten en professoren, naar een gastvrij klimaat. Academische vrijheid was vrijheid van overheidsbemoeienis, vrijheid van onderwijs en onderzoek. Wat is er over van dit academische ideaaltype?

Was het niet een onnozel kind, dat sprak - in dit geval tegen een twijfelende Heilige Augustinus van Hippo, kerkvader uit de vierde eeuw - "tolle, lege!", "neem en lees!"? Ik neem en lees De Volkskrant: "De universiteit is van zichzelf vervreemd. Van retraite-oord voor intellectuelen is de universiteit verworven tot een instelling waar de macht van het getal heerst en bulkgoederen worden aangeboden onder het mom van academische vorming. Een buitenpost voor het bedrijfsleven."

Ik neem en lees Observant. "De UM is niet interessant voor toponderzoekers - foutief gespeeld? Moet dat niet zijn toponderzoekers? -, omdat ze hier volledig worden opgeslokt door het onderwijs." Ik huiver. Ik neem en lees opnieuw: "Een tweede BSA-slachtoffer klaagt over te strenge regels." Creutzfeld-Jacobziekte aan de UM? Nee, een slachtoffer van het negatief B[inding] S[tudie]A[dvies] weent en klaagt, "als een eerstejaars 33 punten haalt dan is dat veel". Punten halen? Is dat de essentie van de universiteit? Heeft Ad dan toch ge-

lijk? "Nee, het zijn heus niet alleen de toiletten van het Tribunal die veranderen. Allerlei identiteiten verschuiven, van mens zowel als institutie." Welk een wijsheid wordt hier voor onze ogen geëtaleerd! Welk een kennis! Welk een inzicht in de loop der dingen! Hoezeer ben ik misleid geweest! Het draait aan de academie niet langer om existentiële vragen. Niet "warum und zu welchem Ende studiert man Universalgeschichte", maar pragmatiek is het Leitmotiv: score 1600 studiepunten en U krijgt een academische titel gratis!

Vraagt de ene wp-er aan de andere tijdens de vorige vergadering van de universiteitsraad, naar aanleiding van het instellen van een Bindend StudieAdvies bij de faculteit der rechtsgeleerdheid: "Waarom selecteren die juristen niet aan de poort?" Antwoord: "Wij zouden wel willen, maar dan gaan we failliet." Terug naar De Volkskrant dan maar: "Ze [de Nederlandse universiteiten] laten alles na om de fundamenten van het wetenschappelijk onderwijs werkelijk te veranderen. Zij houden het taboe op selectie aan de poort met vereende krachten in stand. Vél studenten brengen immers meer geld in het laatje dan goede studenten." Ik peins nog even over dit citaat van de cultuureconoom (what's in a name?) prof. Arjo Klamer en stort mij vervolgens opgewekt weer

in de esoterische wereld van de wetenschap en ik dank God op mijn blote knieën voor de universiteit van de tertiële levensfase, waar ik moed put uit HOVO-cursisten, in de praktijk vergrijste wijze mensen, die zich realiseren wat studeren is, namelijk ijveren om zoveel mogelijk kennis en inzicht te verwerven, ook al is het niet onmiddellijk economisch interessant. Ik weet weer wat mij te doen staat!

Louis Berkvens, bijzonder hoogleraar rechts-geschiedenis

COLOFON

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht uitgegeven door de Stichting Observant.

Redactieadres
Keizer Karelplein 10
(begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Tel: 043-3883174
Fax: 043-3884889
E-mail: redactie@obs.unimaas.nl

Stichtingsbestuur
Kees Schröer, Fons Coomans,
Tes Gybels, Ingrid Wijk

Redactieraad
Herco Fonteijn, Gerard Hensen, Michel Janssen, Marietje Kardaun, Rob Klaassen, Woody van Olfen, Maurice Olivers

Redactie
Riki Janssen (hoofdredacteur) 3883280
Wammes Bos 3883128
Jan Buevink 3883125
Marieke de Wit 3883471
Maurice Timmermans 3882536

Beheerder
Marlies In de Braekt 3883174

Redactie-assistent
Gerald Bouwels 3883174

Aan dit nummer werkten verder mee:
Thijs Adriaans, Tons van den Bosch, Rutger Hondelink, Frank van Hoorn, Maartje Krabbe, Stefan Verhaegh, Roel Willems

Fotografie
Philip Driessen

Opmaak
Simone Golob

Basisontwerp
Bruno Setola, Rotterdam

Vertaling
WorldNeth

Druk
Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen
Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties
Marlies In de Braekt
Tarieven op aanvraag verkrijgbaar (Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f45,- per jaar

HOP
Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant
Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Quotering studentenhuizen van de baan

Zonder al te veel discussie heeft de Maastrichtse gemeenteraad dinsdagavond de zogeheten vijftienprocentregeling afgeschaft. Daarmee is de bepaling vervallen dat per straat slechts 15 procent van de huizen door studenten bewoond mag worden.

Het verzet tegen de afschaffing kwam aanvankelijk van partijen van zeer verschillende pluimage. Met name het CDA liet weten er "grote moeite" mee te hebben. De partij vreest dat gewone burgers nu meer overlast zullen ondervinden door rondslingerende fietsen en feestvierende en lawaaimakende studenten. Het CDA liet zich echter overtuigen door het college van burgemeester en wethouders dat er voldoende andere instrumenten bestaan

om de bedoelde overlast aan te pakken, onder meer via de algemene politieverordening. Als die dan maar wel goed gehandhaafd wordt, repliceerde het CDA.

Maar ook GroenLinks en de Socialistische Partij hadden problemen met de afschaffing, vooral omdat nu de kans zou bestaan dat gevestigde "sociale structuren" in gevaar komen door overconcentraties van studenten. De SP bleef uiteindelijk op dat standpunt staan en stemde tegen: "Wij zijn tegen concentraties, ook van minima of miljonairs", betoogde raadslid Van de Luitgaarden.

De discussie in de raad vond plaats in het verlengde van een breder debat over de nota Student en Stad, een gezamenlijk product van de twee hogere onderwijsinstellingen, de gemeente en de Maastrichtse studentenraad. De nota werd uiteindelijk aangenomen zonder dat er veel duidelijkheid ontstond over concrete wensen van de

studentenbevolking. De meeste daarvan worden nog onderwerp van overleg, klonk het: dit was slechts een 'kadernota' met algemene uitgangspunten. Een concreet issue kwam wel aan de orde: of iedere student nu wel of niet een pakketje met de nieuwe dure huisvuilzakken krijgt (zie ook pagina 7). De SP maakte zich daar, tot vreugde van de studenten op de publieke tribune, sterk voor, zelfs via een motie: alle studenten zouden gezien hun minimale inkomens in aanmerking moeten komen voor jaarlijks twintig gratis zakken. Wethouder Aerts liet weten dat de regels dit verhinderden: bij toepassing daarvan worden alle inkomens per pand bij elkaar opgeteld en valt er helemaal niemand meer in de prijzen. De huidige regeling voor de minima voorziet in een pakket voor de hoofdhuurder, dus twintig zakken per pand. In december wordt bekeken of studenten wellicht ook een speciale doelgroep zijn die recht hebben op iets meer.

Maar in ieder geval niet twintig per persoon.

Wammes Bos

Observant in folie

Abonnees ontvangen Observant sinds vorige week niet meer in de vertrouwde papieren wikkel, maar omhuld door plastic folie. De reden is simpel: deze verpakkingwijze kost minder tijd en zorgt er bovendien voor dat de abonnee de krant met een vouw minder op zijn deurmat vindt.

Het omhulsel bestaat uit polyolefine en behoort, zo heeft het verzendbedrijf ons verzekerd, tot de meest milieuvriendelijke kunststoffen. Het plastic is volgens dit bedrijf minder belastend voor het milieu dan de papieren wikkel. (RJ)

Universiteit Maastricht pakt spammers aan

De Universiteit Maastricht wil mensen die anderen lastigvallen met e-mail berichtjes harder aanpakken. Het ICT-servicecentrum kijkt of er technische voorzieningen zijn die spam (ongewenste e-mail) kunnen voorkomen. Ook wordt het Maasnet-reglement aangescherpt.

Vorige week was het weer raak. Twee studenten probeerden belangstellenden te werven voor hun verenigingen (onder andere damesdispuut de Pink Wins) en schreven lukraak een groot deel van de universiteitspopulatie aan.

"De huidige programmatuur is zo gebruikersvriendelijk dat het voor iedereen heel eenvoudig is om veel post te versturen", zegt drs. E. Sol van het ICT-servicecentrum. Volgens hem zijn het zeker niet alleen studenten die dat doen. Ook medewerkers maken er zich schuldig aan. Vaak beseffen ze niet wat voor ellende ze daarmee veroorzaken. De twee boosdoeners van vorige week zijn inmiddels aangepakt. Van beiden is de mailbox afgesloten. In één geval is, na een gesprek, de straf al weer opgeheven.

In het nieuwe Maasnet-reglement, dat nu door juristen wordt nagekeken, staat meer over de bestraffing van spammers. Nu zorgt het ICT-servicecentrum nog voor de sanctie (afsluiting), maar volgens Sol is dat wellicht niet de beste oplossing omdat studenten ook in hun onderwijs steeds afhankelijker worden van ICT en dan bijvoorbeeld in problemen kunnen komen bij het inleveren van opdrachten.

Als het nieuwe reglement is vastgesteld, wil Sol er ook meer bekendheid aangeven. Hij geeft toe dat de regels

nu bij veel studenten en medewerkers nog onbekend zijn.

Aan de technische mogelijkheden om spammers aan te pakken kleven ook de nodige problemen. Zo kan niet zomaar elke zending aan een grote groep ontvangers geblokkeerd worden omdat studenten en medewerkers veel ook vrijwillig ontvangen (nieuwsbrieven en dergelijke). Toch sluit Sol niet uit dat de techniek wel een oplossing biedt. "We zijn nu een aantal mogelijkheden aan het testen." (JB)

"Iedere zwakte is een kans!"

"Misschien heb je weinig leden, dat is een zwakte van de vereniging. Maar ook een uitdaging! Je hebt de kans om meer aan pr te doen en zo het ledenaantal op te schroeven." Met deze lichte vorm van Rateband-retoriek maakte Titia Kroep van de Nederlandse Studenten Sport Stichting dinsdag duidelijk dat de boodschap van haar workshop een positieve moest zijn. Deelnemers waren bestuursleden van de Maastrichtse studentensportverenigingen die zijn aangesloten bij de over-

koepelende stichting MUSST. Zij gingen aan de slag met vragen als: hoe motiveer je je leden om actief te worden? Op verzoek van Kroep dachten ze na over sterktes, zwaktes, kansen en bedreigingen van hun vereniging en trokken - inderdaad - positieve conclusies. Zo geeft de zwakte "een bestuursfunctie kost leden teveel tijd", je de kans om minder langlopende projecten te organiseren. Andere tips om vrijwilligers te vinden: weten welke kwaliteiten leden hebben en ze daarop aanspre-

ken. En een goede informatiestroom, zodat sporters zich betrokken voelen. Niet alle problemen waren makkelijk op te lossen, bleek tijdens tweegesprekken waarbij studenten elkaar moesten adviseren. Derk Haaksma van tennisvereniging Stennis vindt het lastig om de achterban goed te informeren over activiteiten. De nieuwsbrief op het "witte papiertje" (goedkoop vanwege een klein budget) wordt slecht gelezen evenals e-mail berichten. Advies van Danny Lips van volleybalvereniging Fy-

rfad: "De trainer kan activiteiten tijdens de training doorgeven, zo gaat het bij ons." Maar bij Stennis hebben ze geen trainers en geen teams. Nee, ook geen trainingsuren waarop iedereen aanwezig is. Lastig, om een goede oplossing te bedenken, concludeert adviseur Lips. "Maar meer ditjes en datjes in jullie nieuwsbrief zorgt er misschien voor dat die in ieder geval beter wordt gelezen." (MdW, foto Philip Driessen)

Kabelklachten

UM'ers die nog steeds worstelen met een trage of helemaal geen internettoegang via de kabel, kunnen met hun beschuldigende vinger niet meer wijzen naar het ICT Servicecentrum (voorheen ICA). Dat heeft nu alles op orde, zegt projectleider R. Janssen. Al geeft hij toe dat de start allesbehalve soepel is verlopen.

Sinds oktober hebben medewerkers en studenten de mogelijkheid om vanuit hun thuiswerkplek te internetten via de kabel. Daar zagen ze kennelijk naar uit, want het ICT Servicecentrum kon de bulk aanmeldingen niet aan. "Er waren dagen bij dat we tientallen klagers aan de lijn kregen over campus@maastricht", zucht een helpdeskmedewerker.

Door de grote belangstelling was de verbinding tussen Maasnet en het net van de Nutsbedrijven, die de kabel aanbieden, al snel overbelast, legt Janssen uit. "Bovendien waren onze installateurs hele dagen bezig om de kabelmodems bij mensen thuis te plaatsen, waardoor er te weinig oog was voor de klachten van de gebruikers."

De problemen die andere Maastrichtenaars op dit moment hebben met de kabelvoorziening - de Nutsbedrijven hebben zelfs daarom een abonneestop afgekondigd - gaan niet op voor de universiteitsmedewerkers en studenten die toegang hebben via campus@maastricht. Het Maasnet vormt immers een afzonderlijk netwerk. Inmiddels hebben zich zo'n 650 UM'ers aangemeld voor een snelle thuiswerkplek. (MT)

Geen milieuprijs

Wel bloemen, een oorkonde en veel applaus, maar geen eerste plaats. De Universiteit Maastricht heeft afgelopen dinsdag niet de landelijke milieuprijs gewonnen. Die eer ging naar Philips Medical Systems.

De UM (de meest energiezuinige universiteit van Nederland) was genomineerd door het ministerie van milieu en het tijdschrift Milieumagazine voor de Milieumagazine BIM-prijs. De andere kandidaten waren Philips Medical Systems, Center Parcs en de Koninklijke Marechaussee. (RJ)

Volle spaarpotten

De spaarpot van de Universiteit Maastricht blijft goed gevuld. Op de verschillende plekken ligt nog voor 116 miljoen gulden aan reserves. Dat is zo'n twaalf miljoen meer dan vorig jaar om deze tijd. Geneeskunde blijft met 30 miljoen de rijkste faculteit. Economie (24 miljoen) stijgt naar plaats twee en passeert gezondheidswetenschappen (19 miljoen), dat naar drie is gezakt. De economische faculteit stond vorig jaar nog voor tien miljoen minder in de boeken. Dat kwam omdat toen de spaarpot van onderzoeksinstituut Merit niet mee werd gerekend.

Het college van bestuur vindt al tijdens dat de reserves binnen de UM te groot zijn. Faculteiten moeten voor 1 mei met plannen komen om ze terug te brengen. Dat is lastiger dan het lijkt. Vaak vallen de reserves niet rechtstreeks onder het faculteitsbestuur, maar onder de capaciteitsgroepen of de instituten. Naast de reserves heeft de instelling nog een tweede goedgevulde spaarpot. Ongeveer 23 miljoen is opzij gezet als reservering voor huisvesting, afstudeersteun en sociaal beleid. (JB)

Randwijck houdt trage aio's tegen het licht

De Randwijckfaculteiten gaan tot op de bodem uitzoeken waarom hun assistenten-in-opleiding, op een enkeling na, de *deadline* van vier jaar steevast overschrijden. De aio's in Randwijck doen een half jaar langer over hun proefschrift dan collega's in de rest van het land. Gevoelige materie, weet de interim-voorzitter van de aio-belangenvereniging Provum.

Vijf jaar en vier maanden hebben de assistenten-in-opleiding (en aio's) aan de faculteit geneeskunde gemiddeld nodig om doctor te worden, blijkt uit de rendementscijfers over de periode 1997-1999. De gezondheidswetenschappers doen er nog een maand lan-

ger over, terwijl het landelijk gemiddelde aanzienlijk lager ligt: vier jaar en negen maanden.

Over de psychologiefaculteit valt weinig te zeggen omdat daar nog nauwelijks onderzoekers zijn gepromoveerd. In de binnenstad spant de faculteit cultuurwetenschappen de kroon: de twee aio's die daar vorig jaar promoveerden, deden er maar liefst acht jaar over. Bij algemene wetenschappen en economie ligt het gemiddelde tussen vierenhalf en vijf jaar; bij rechten iets meer dan vijf jaar.

Voor de Randwijckfaculteiten is nu de maat vol. Om een gedetailleerd beeld te krijgen van de oorzaken van de vertraging worden alle assistenten die tussen 1992 en 1996 zijn gepromoveerd, persoonlijk benaderd. H. Aretz, lid van de interfacultaire aio commissie die de enquête voorbereidt: "Aan de hand van de uitkomsten willen we heldere richtlijnen opstellen, waarop aio's bij tegen-

slagen een beroep kunnen doen."

Dat neemt niet weg dat de Maastrichtse faculteiten in landelijk opzicht een voorbeeldig beleid voeren, benadrukt Aretz. Zo zijn bij de verschillende onderzoeksinstituten en capaciteitsgroepen anderhalf jaar geleden al aio-coördinatoren aangesteld. Oftewel ombudsmannen bij wie onderzoekers hun problemen op tafel kunnen leggen.

Aio's maken nauwelijks van die gelegenheid gebruik, zegt M. van Ginneken, interim-voorzitter van belangenvereniging Provum. "Als ze al een coördinator opzoeken, gaat het meestal om kwesties als: ik wil die en die cursus doen, maar er is geen geld. Voor het overige lopen ze eerder bij Provum binnen, terwijl zo'n coördinator vaak een betere kijk heeft op het reilen en zeilen op de betreffende werkvloer."

Ook het zogeheten Aio-volgsysteem - waarmee de UM volgens Aretz voorop loopt - komt onvoldoende van de

grond, weet Van Ginneken. Instituten en capaciteitsgroepen dienen hun assistenten in de gaten te houden en tussentijds te evalueren aan de hand van individuele dossiers. Maar op veel plekken, bij gezondheidswetenschappen bijvoorbeeld, gebeurt dat nauwelijks, aldus de Provum-voorzitter. "Terwijl het wel een goede zaak zou zijn als men zich op de werkvloer meer met aio's bemoeit en tijdig aan de bel trekt." Dat het om gevoelige materie gaat, blijkt uit de jaarlijkse vragenlijst van Provum. De vragen over eventuele vertraging wordt slechts door eenderde van de respondenten ingevuld. Niemand wil daarover iets kwijt. Het facultaire onderzoek zal in december van start gaan. Begin volgend jaar zullen de uitkomsten bekend zijn.

Maurice Timmermans

Minister Hermans houdt hand op de knip

Hoe de invoering van het bachelor-mastermodel zal uitpakken, weet minister Hermans niet. Maar het mag geen extra geld kosten.

Hermans zei dat tijdens het debat over de onderwijsbegroting. De Tweede Kamer wilde van hem een garantie dat studenten, hogescholen en universiteiten er financieel niet op achteruit gaan in het nieuwe model. Daar zijn sommige fracties bang voor.

De vrees voor bezuinigingen lijkt niet misplaatst. Onlangs vertelde Hermans de landelijke studentenorganisaties LSVb en ISO dat de overheid de masterstudies mogelijk niet tot in lengte van dagen zal bekostigen. Als Nederland ooit weer de broekriem moet aanhalen wegens economische tegenvallers, hield Hermans de studenten voor, dan zal de overheid als eerste de masters "eruit doen".

In het debat met de Kamer probeerde de minister die vrees weg te nemen. "Er is geen sprake van een geheime agenda of verkapte bezuinigingen op het hoger onderwijs", zei hij. "Maar ik ga ook geen zak geld geven en zeggen: kijkt u maar wat u er mee doet."

Toch is er nog wel degelijk een andere bezuiniging op komst. Hermans wil ho-

gescholen en universiteiten geen vergoeding meer geven voor studenten die een tweede of derde studie doen. Dat levert hem op termijn 50 miljoen gulden per jaar op.

De Kamer wees erop dat stapelen van studies in de Nederlandse kenniseconomie steeds belangrijker wordt. Aanvankelijk wilde de Kamer de bezuiniging dan ook ongedaan maken. Later werd dat afgezwakt: de fracties wilden vooral uitleg van de minister.

In die uitleg moet Hermans aangeven om welke studenten het nu eigenlijk gaat. In het debat noemde hij als voorbeeld een jurist, die op 35-jarige leeftijd nog economie wil studeren. Hermans: "Moet de overheid dat betalen? Of is dat de verantwoordelijkheid van het individu?"

Studenten mogen alleen de eerste opleiding volgen op rekening van de overheid, stelt Hermans.

De Kamer wacht af. Maar de LSVb en het ISO zijn er niet gerust op. "Nu is het nog duidelijk wat een eerste opleiding is", zegt een woordvoerder van het ISO. "Maar straks? Als we niet uitkijken, wordt de bachelorfase gezien als je eerste opleiding. Moet je de masterstudie zelf betalen." (HOP)

TUL

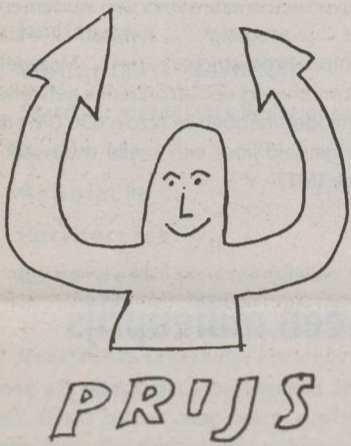
vervolg van pagina 1

schappen of life-sciences, dat nog in de steigers staat.

In de conceptstatuten en een daaruit voortvloeiende conceptstructuurregeling van de UL staat uitgebreider wat de bedoeling is: drie zogenoemde 'schools' op de bovengenoemde terreinen, waarin aan onderwijs en onderzoek wordt gedaan, en een 'domein' economie. De economische faculteiten aan beide zijden van de grens zullen hun taken op elkaar moeten afstemmen en zelfs ook "rationaliseren", en term die gewoonlijk duidt op het schrappen van en dus bezuinigen op overlappende werkzaamheden.

Over de financiën meldt het conceptverdrag dat de middelen via de twee partners zullen lopen. De UM krijgt dus geld dat doorgesluisd moet worden naar de nieuwe instelling. De UL wordt overigens geen onderwijsuniversiteit: zij maakt "op voet van gelijkheid met andere universiteiten in Nederland en Vlaanderen aanspraak op financiering van wetenschappelijk onderzoek".

Wammes Bos

SNS bankprijs 2000

Dr. Martin Wetzels ontving afgelopen maandag de SNS bank Limburg Prijs 2000. Deze prijs wordt jaarlijks uitgereikt aan een veelbelovende jonge onderzoeker die verbonden is aan de Universiteit Maastricht. Wetzels, op dit moment universitair hoofddocent bij de faculteit economie en bedrijfswetenschappen, kreeg de prijs van 10.000 gulden voor zijn proefschrift *Service quality in customer-employee relationships* waarop hij in 1998 promoveerde.

Zes essays over het studentenleven

Amsterdamse studenten hebben scherpe pen

"Mohammedaan, heiden of Jood, iedereen is welkom aan de VU", riep Abraham Kuyper in 1880 bij de opening van de Vrije Universiteit. En dan vergat hij nog de christenen te noemen.

Aan de VU lopen daadwerkelijk studenten in alle soorten en maten rond. Ter gelegenheid van het 120 jarig bestaan van de VU mochten zes van hen een essay schrijven over de verschillende kanten van de studentenwereld. De resultaten zijn samengebracht in de bundel *Vooralsnog zonder titel - VU-studenten in het jaar 2000*.

Rechtenstudente Berber Brouwer

schrijft over de verschillende subculturen van de studentenwereld: de Gothieliefhebbers, de politiek actieve studenten, de krakers, de corpsballen, ze ontkomen geen van allen aan haar vlijmscherpe pen.

Op een gothicfeest vraagt Brouwer zich af of mensen elkaar daar ook versieren en hoe dat dan gaat. "Een paar minuten later dient het antwoord zich aan. Een langharige jongen met een bleek gezicht, en donkerrode lippen komt naast me staan. 'Hoi. Eh, heb jij misschien oogpotlood bij je?'"

Het hoofdstukje over corpsballen heet 'Iedere disputstui is anders'. De hippie typeert ze zo: "Altijd relaxed, op het lethargische af, is vaak stoned, zeer ruimdenkend en diepzinnig, heeft dreadlocks en fleurige kleding (...), wordt

vaak gesignaleerd met *didgeridoo*, leidt een nomadisch bestaan, heeft minstens één keer door Azië gereisd en daar veel van geleerd, en baalt ervan dat hij Woodstock niet heeft meegeemaakt."

Brouwer is ook niet bang haar eigen rechtenfaculteit te treffen. "Dat een natuurkundestudent zich niet bezighoudt met de ethische kwaliteiten van de zwaartekracht, kan ik me indenken, maar een wet is een menselijk maaksel en dat verandert de zaak. Toch leken mijn medestudenten de wet als een soort dogmatisch nulpunt te beschouwen."

Tussen de hoofdstukjes door zijn interviews afgedrukt met verschillende *insiders* uit de subculturen, die Brouwers snedige typering en enigszins nuance-

ren.

Brouwers stuk is veruit het beste, maar dat neemt niet weg dat ook de andere essays interessant zijn. Tunç Dündar, die regelmatig W.F. Hermans aanhaalt, bekritiseert de inperking van de studenteninspraak, de verminderde academische vorming en het rookbeleid aan de VU. "De problemen rond het rookbeleid", schrijft hij, "zijn al ouder dan de uitvinding van de filtersigaret."

Als je op de sociëteit van het Amsterdamse Studenten Corps op zoenen wordt betrapt, zo lezen we in het stuk van Tim van der Rijken over studentenverenigingen, moet je een glas koffiemelk in één keer achterover slaan. En koffiemelk reageert met bier. Niet zoenen is één van de *mores*.

Twee andere bijdragen behandelen re-

ligieuze verenigingen en individuele gelovigen. Vergeet niet dat de VU van oorsprong orthodox-christelijk is en dus graag aandacht aan levensbeschouwing geeft. Tenslotte is er een stuk over de studenteneetcultuur, compleet met lekkere recepten voor gevulde paprika en kaasfondue. Of de beschreven studenten representatief zijn voor studenten in het algemeen? Misschien. De essays zijn in ieder geval goed geschreven. De bundel is een aanrader.

Bas Belleman

Vooralsnog zonder titel - VU-studenten in het jaar 2000. Marc Wingens (red.)

Uitgeverij Meinema, Zoetermeer (2000)

fl. 15,- ISBN 90-211-3819-0

Nieuwe VSNU-voorzitter Ed d'Hondt ziet 'revival'

“Profiel van de universiteiten is niet zo scherp als ze zelf denken”

"Ik lig goed in Den Haag" (foto Hans Stakelbeek)

Hij weet hoe de hazen lopen in politiek Den Haag. Daar zagen velen hem nog weleens minister worden. Maar om een of andere reden kwam het er niet van. En nu is de oud-burgemeester van Nijmegen Ed d'Hondt voorzitter van de vereniging van universiteiten, de VSNU. Een mooie baan, vindt hij, juist nu.

"We staan voor een omslagpunt. Universiteiten krijgen weer maatschappelijke waardering. Het bedrijfsleven heeft oog voor de vraag hoe het aan wetenschappelijk georiënteerd personeel moet komen. Tegelijk neemt ook de publieke en politieke belangstelling voor de wetenschap toe, nadat alles jaren in het teken van bezuinigingen stond. Er is sprake van een "revival". Het is spannend om juist nu voorzitter te worden van de VSNU," zegt D'Hondt (56).

"Universiteiten kunnen weer hun vleugels uitslaan. Tenminste, dat gevoel heb ik. Ik zal de komende tijd ontdekken of dat klopt," voegt D'Hondt er voorzichtig aan toe. Dat doet hij met opzet, want hij is een nieuwkomer in de wondere wereld van het hoger onderwijs. Sinds 1 november is Edmond Marie d'Hondt, zoals hij volledig heet, kopman van de VSNU. Daarvoor was hij een half leven lang burgemeester - eerst in Hilvarenbeek en Maarssen, de laatste tien jaar in Nijmegen.

"U bent zich aan het inwerken. Heeft u al ontdekt wie de baas is in het hoger onderwijs?"

"Zo werkt het niet. Als je eerst de macht- en de statusvragen stelt, kom je niet meer toe aan de inhoud en de samenwerking. Terwijl ik dat als de taak van de VSNU zie: ervoor zorgen dat universiteiten zich bewust zijn van hun gemeenschappelijke belangen en die belangen ook kunnen realiseren."

"Wat is daarin uw rol als voorzitter?"

"Universiteiten kunnen problemen niet meer alleen oplossen. Er is een soort ingewikkeldheid ontstaan die ertoe leidt dat ze dat gezamenlijk moeten doen - ondanks dat ze natuurlijk hun

eigen profiel willen benadrukken.

"Het is mijn rol om ervoor te zorgen dat universiteiten die gemeenschappelijkheid als onontkoombaar zien. Maar daar moeten ze stuk voor stuk wel een eigen profiel voor hebben. Die ruimte moeten ze krijgen. Want dat is de paradox: pas als je een eigen identiteit hebt, kun je samenwerken."

"Over identiteit gesproken: wat minister Hermans betreft mogen ook hogescholen wetenschappelijke opleidingen aanbieden. Wat gaat u doen om dat tijt te keren?"

"Ik geloof niet dat er een maatschappelijke behoefte is aan hogescholen die wetenschappelijke opleidingen aanbieden. Als een scholier het plan opvat om een wetenschappelijke studie aan een hbo-instelling te volgen, zullen zijn ouders toch zeggen: waarom doe je dat? Een wetenschappelijk georiënteerde opleiding kun je toch veel beter volgen in een academische setting? En universiteiten bieden die, sinds jaar en dag. Dat moeten ze veel beter duidelijk maken."

"Doen universiteiten iets fout, dat het hbo zoveel ruimte krijgt van Hermans?"

"Fout doen is niet het juiste woord. Maar het profiel van de universiteiten is niet zo scherp als ze zelf denken. Ze hebben zich te weinig geprofileerd met academische opleidingen. Voor hogescholen is dat reden om erop te wijzen dat het verschil met hun onderwijs helemaal niet groot is. En laten we eerlijk zijn, dat is in sommige gevallen ook zo."

"Nu dat debat er is, moet je niet zeggen: laten we de muur tussen het hbo en wo maar definitief afbreken. Het ligt veel meer voor de hand om de ver-

schillen juist aan te scherpen. Want het bedrijfsleven zit niet te wachten op mensen die vage opleidingen hebben gevolgd. Hoe duidelijker het karakter van een opleiding - ofwel beroepsgericht ofwel wetenschappelijk georiënteerd - hoe meer het voldoet aan de vraag op de arbeidsmarkt."

"Veel zal afhangen van de invoering van het bachelor-mastermodel. De VSNU-lobby om daar extra geld voor te krijgen, mislukte. Wat nu?"

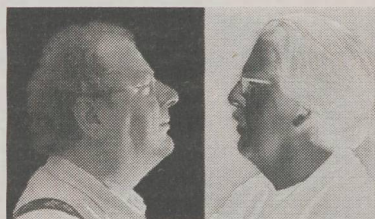
"De discussie over het bachelor-mastermodel en het geld dat daarvoor nodig is moet eigenlijk nog starten. Het is trouwens niet waar dat Hermans elk verzoek om geld heeft afgewezen. Hij zegt: vraag mij niet op voorhand om een zak geld, maar kom met plannen. Dat lijkt mij ook een goede lijn."

"Maar als we met een onderbouwing komen, verwacht ik dat Hermans naar zijn collega Zalm van financiën gaat. Als de minister zichzelf serieus neemt, moet hij dat ook wel. Wanneer een minister allerlei perspectieven biedt en om ideeën vraagt, dan moet hij daarvan ook de consequenties aanvaarden."

"Ligt u goed in Den Haag? Minister Korthals van justitie zei onlangs naar aanleiding van uw kritiek op zijn drugsbeleid: D'Hondt is wel eens ondeugend."

"Kent u mijn antwoord daarop? Ik zei: en Korthals zegt wel vaker schattige dingen. Maar nee. Ik kan al jaren goed overweg met de mensen die nu het onderwijsbeleid bepalen. Ik ben ze in mijn loopbaan regelmatig tegengekomen. Ik weet ondertussen wel hoe de hazen in Den Haag lopen."

HOP, Matthé ten Wolde

Jos,

Om met de Doors in huis te vallen, het siert je dat je in de befaamde refreintekst van vriend Shaffy het woord "werk" vergat, zo ken ik je en herken ik mezelf. Je brief was droevig terwijl ik blijheid beger.

Het is mij namelijk zwaar te moede omdat ik me steeds meer realiseer dat het niet alleen dit jaargetijde is waartegen ik opzie maar in feite ieder moment en dan vooral de aaneenschakeling der momenten. Zou het over zijn als het winter is of als de lente begint; in de zomer tob ik reeds over de herfst. Voelen wij ons wel senang? Het klinkt triest en zo bedoel ik het ook. Het vertrek van Rens K. maakt me niet verdrietig in die zin dat ik hem niet emotioneel mis, wel is 't verdrietig dat ik hem niet mis. We vergeten zo snel. Stel dat we elkaar hier niet meer zouden schrijven, hoe snel zijn we dan vergeten? Het is raar en beangstigend dat ik mijn ongekende populariteit slechts aan deze column te danken heb. Wellicht moet ik me ook minder met het wel en wee van anderen bezighouden, wie de zorg voor andermans zaken op zich genomen heeft, zorgt niet voor zichzelf. Ieder is immers de smid van zijn eigen geluk. Ik hou van onze Alma Mater maar ik bekommer me om haar teloorgang die niemand ziet: wie zou het kunnen geloven als onze hoge ouderdom niet onze getuige zou zijn. Waar jij, beste vriend, al lang een zwabberend bestaan leidde, met enkele fishermen's friends als vrienden, had ik houvast in mijn faculteit - met name in het topmanagement. Het houvast blijkt broos, het schijnt te moeten ophouden: mijn trotse verhaal over de rooskleurige financiële positie van de faculteit, dankzij Appie L., keert zich blijkbaar tegen de faculteit. Ik kreeg een venijnig briefje van mijn directeur: het was geinig maar is niet meer geinig. Hij (= Appie L.) schijnt zich thans opgejaagd wild te voelen. Ik mag, dat moge duidelijk zijn, daar niet meer over schrijven. Beroep op academische vrijheid heeft bij Appie L. ook geen succes omdat hij vindt dat wetenschappers, wij dus, dit begrip alleen opvatten als het recht om met rust te worden gelaten. Entre nous: Appie L. heeft onze column altijd al geneuzel gevonden: "Ik heb liever, Ad, dat je een wetenschappelijk standaardwerk schrijft". Of ik, zo voegde hij mij laatst toe, wat serieuzer zou kunnen wezen: "Je moet eerst denken wat je gaat zeggen, vervolgens zeggen wat je denkt, en dan doen wat je zegt". Wist jij dat dat zo'n pittig baasje was? Over pittig gesproken: ken je Liesbeth van W., de nieuwe top-bureaucraat op de Berg? Zij is directeur strategieontwikkeling (vergt nadere analyse). Als zij erin slaagt op de Berg de boel rustig te houden kunnen wij rustig onze intellectuele zoektocht voltooien, ik kan dan beginnen aan mijn standaardwerk: hebben jullie in Randwyck ergens een gepeerreviewde inhoudsopgave liggen, dat biedt me wat houvast.

Het gaat al weer wat beter.

Ad

P.S. Houd je ondanks de kilte buiten, het hartje warm?

archief

Eindelijk weg

René Verspeek, directeur van de economische faculteit, heeft voor de laatste keer zijn Amerikaanse kapper bezocht. Met een Gore-kapsel keert hij in december terug aan de Universiteit Maastricht. Einde van zijn sabbatical. Jarinde Temminck Tuinstra mag, na alle lessen in goede Japanse manieren, bijna naar Tokio vertrekken. Alleen nog wat examens halen in het kader van het Japan Prize Winners Programme, en oefenen hoe en waar een Japanner zijn neus snuit.

Hoe bot is een Nederlander?

Op de gemiddelde Japanner komen Nederlanders bot en soms zelfs onbeschoft over. Onze vijf Japanse leraren proberen ons daarom behalve met de taal ook vertrouwd te maken met de Japanse manier van doen. Want, hoe Japanser wij ons gedragen, hoe toeschietelijker Japanners zullen zijn, aldus de leraren.

In sommige situaties daarentegen is het handig om geen Japans uiterlijk te hebben, want dan voelen de autochtonen zich geroepen om de hulpeloze buitenlander te helpen. Als je in Japan gaat liften, word je zo meegenomen, vertelt Welmoet, die vorig jaar aan het Japan Prize Winners Programme deelnam.

In onze eerste week kregen we al les in: "Hoe neem ik een visitekaartje van een Japanner aan?" Nooit op je bureau neerslijten, nooit in je achterzak stoppen. Maar eerst al buigend het kaartje met twee handen aannemen. Vervolgens lang en aandachtig bestuderen, een aantal dingen die je leest herhalen en daarbij een compliment of een goedkeurende grom laten horen. Aahhh, u bent kantoormedewerker bij

Yamagawa, wat interessant! Ook leren we hoe je bij een Japanner op bezoek gaat. Als een Japanner zegt: "Ik ga vanavond uitgebreid koken, dus..."; kan dit betekenen dat hij weg wil om boodschappen te doen of zoiets, maar hij kan ook bedoelen: "Heb je vanavond iets te doen en zo niet, kom je eten?" Kun je niet, antwoordt dan niet: "Nee, ik kan niet." "Ik ben een beetje moe, ik heb veel huiswerk, dus..."; werkt beter.

Neem je de uitnodiging aan, dan is het belangrijk dat je iets voor de gastheer of -vrouw meeneemt. Klompjes garanderen succes. Bij het geven zeg je: "Het is niets bijzonders, maar accepteer het alstublieft." Of: "Het is een blijk van mijn dankbaarheid, alstublieft." Zeer beleefde Japanners weigeren soms eerst het cadeau. Dan nog eens aandringen met een van bovenstaande beleefdheidsformules. Bij iemand van je eigen leeftijd, mag het overigens minder formeel. Aan 'het aan tafel zitten met de gastheer' hebben we een hele les besteed. Het weggaan is ook een verhaal apart. Je formuleert eerst je excuses, vervolgens wacht je af tot de gastheer je de

gelegenheid geeft om weg te gaan. Schrik niet als je baas, nadat je gezellig bij hem gegeten hebt, de volgende dag op het werk weer heel formeel doet. Op het werk geldt gepaste afstand.

Ondanks deze wijze lessen kan het toch nog misgaan. Laatst hadden we een groot grammatica-examen. Met zijn vijftien zaten we naast elkaar in een klaslokaal. Ik had door de regen gefietst en was nog wat aan het n-snotteren. Om zo min mogelijk herrie te maken en bovendien omdat ik geleerd had dat je in Japan niet in het openbaar je neus snuit, ging ik zachtjes de klas uit naar de wc om mijn neus te snuiten. Zo stil mogelijk dacht ik weer naar binnen te glippen, maar alle ogen waren op mij gericht. Inmiddels had mevrouw Tomita al aan de hele klas gevraagd waar ik was en of het in Nederland normaal is om bij een examen weg te lopen.

Jarinde Temminck Tuinstra

Amerika moet eens goed geknipt worden

archief

Tijdens dit sabbatical mijmerde ik soms al over een volgend sabbatical. Naar China als daar de eerste vrije verkiezingen zijn. Of naar Maleisië als daar door een geweldloze coup de democratie terugkeert. Wie schetst mijn verbazing nu ik dagelijks in de Verenigde Staten mag meemaken hoe het is om verkiezingen te organiseren in een politieke structuur die nog uit de achttiende eeuw stamt. Laat vervolgens nog eens honderden juristen hun wijsheden spuien en je hebt een soep, waar Michelin vele sterren aan toekent. Zelfs de kapper is hier van slag.

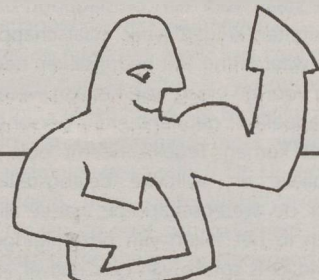
Ik ben vorige week nog eens naar de kapper geweest. In de hoofdstraat van Fairfield, maar de kapsalon ziet er uit zoals die in Udenhout tijdens mijn kindjaren. Ik moet even wachten en blader dus nog maar eens door de kranten om weer wat te lezen over de ver-

kiezingen, Florida enzovoort. Op de televisie staat de golfzender aan. Je kunt er de hele dag naar golf kijken. De kapper registreert goed dat ik meer belangstelling heb voor de politiek in de krant dan voor het golf. Als ik aan de beurt ben en ik eenmaal zit, draait hij de stoel zo dat ik in de spiegel kan kijken, en vraagt: "Like Gore or like Bush?" Ik geef te kennen dat ik zeker niet van Bush houd, maar inmiddels ook niet een echte fan ben van Gore. Hij zegt tegen een van de andere kappers: "Oh, weer zo'n grijze Nader." Hij mompelt nog "o.k., guy, there we go", draait de stoel weer zo dat ik de spiegel niet kan zien, maar wel uitzicht heb op de tv. Hij begint te knippen en laat de tondouse zoemen; zo was dat ook bij kapper Haan, veertig jaar geleden.

Ik kom niet aan de praat met hem. Ook niet over baseball. Zijn hele zaak hangt toch vol met baseballherinneringen, maar hij mompelt alleen wat over die verdorpe politiek. Na 6 minuten en 44 seconden, geeft hij weer een slinger aan de stoel en zie ik in de spiegel een soort Gore-kapsel met een strakke scheiding. "Waar is Tipper?", vraag ik me af. Ik reken af, spring op mijn fiets en na de wind en een douche ziet het er toch wel weer alleszins redelijk uit.

Ik zet de televisie aan en uiteraard beeland ik onmiddellijk weer in het gedoe over de verkiezingen. Papa Bush wordt een microfoon onder de neus geduwd. Op de vraag hoe zijn zoon zich gedraagt nu er zoveel onduidelijkheden zijn, kijkt hij recht in de camera en zegt met een gewichtige stem: "Like a man." Ik vind dat de Nederlandse luchtmacht nu moet opstijgen en als wederdienst boven Amerika miljoenen exemplaren van Opzij moet uitgooien.

René Verspeek

SPORT

Vooroordelen

"Mensen kunnen zich vaak niets bij speleologie voorstellen. Ze weten niet eens wat het betekent. Als ik vertel dat ik grotten bezoek, vragen ze of ik al in de grotten van de St. Pietersberg of in die van Valkenburg ben geweest. Maar dat zijn gangenstelsels die door mensen zijn gemaakt. Wij komen alleen in natuurlijke grotten en die vind je vooral in de Ardennen en in Frankrijk."

De charme

"Het is een heel andere wereld onder de grond. Je daalt af en plotseling bevind je je in een ruimte die zo groot is dat er een flatgebouw in past. Waar je kristallen tegenkomt die het licht weerkaatsen. Heel sprookjesachtig. In de Franse grotten kun je dagenlang ondergronds blijven. Het 'grotten' is voor mij een uitlaatklep: je bent eigenlijk nergens anders mee bezig dan met het overwinnen van obstakels."

Risico's

"Veiligheid staat voorop. Je moet namelijk niet alleen in een grot maar er ook uit zien te komen. Dus nemen we

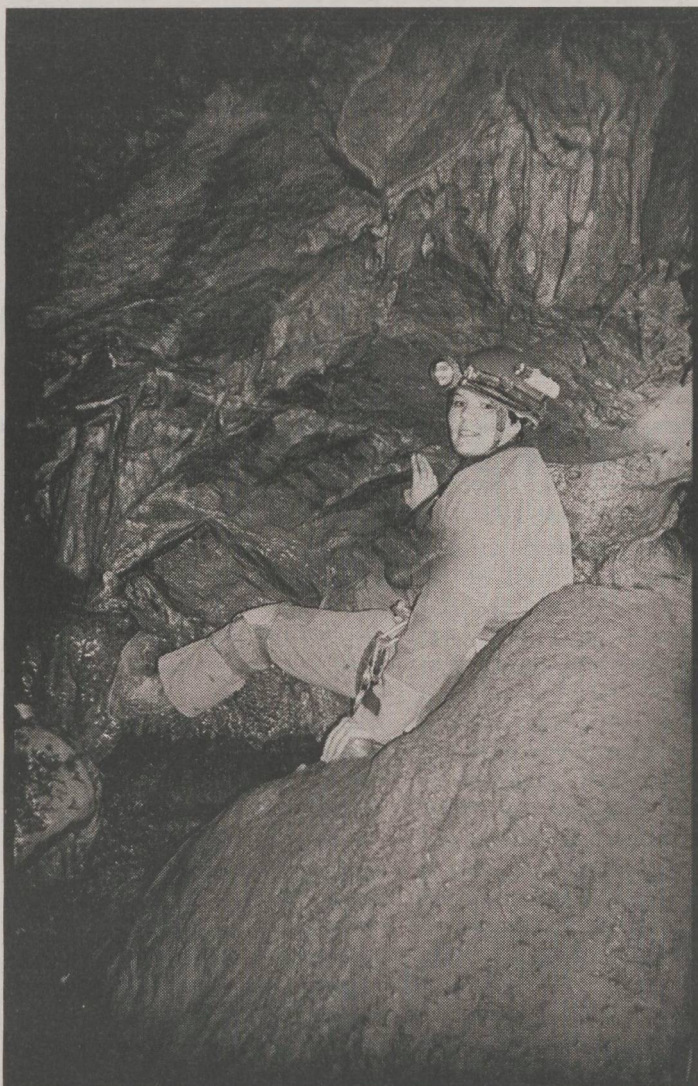
een kaart, een beschrijving en lampen mee. We zijn altijd met een groep, want je kunt vallen en iets verstuiken of breken. Of je krijgt een steen op je hoofd, al is dat meestal niet zo erg omdat je een helm draagt. Als je langer ondergronds blijft, is het gevaar op onderkoeling groot. Weliswaar is het in een grot altijd twaalf graden, maar je kunt nat worden en als je dan op elkaar moet wachten, koel je af. We dragen dubbele pakken om warm te blijven. Als die niet meer helpen, hebben we nog een reddingsdeken bij ons. Verder ben je verplicht een cursus te volgen waar je allerlei klimtechnieken leert. Echte waaghalzen zijn mensen die aan grotduiken doen. Dat zou je bijna een zelfmoordsport kunnen noemen, want daarbij gebeuren verreweg de meeste ongelukken. Zelf kom ik altijd alleen met een paar blauwe plekken van het kruipen over scherpe stenen terug."

Training

"Je kunt het beste trainen door gewoon vaak te gaan 'grotten'. Je gebruikt namelijk al je spieren, ook spieren waarvan je eerst niet wist dat ze bestonden. Zelf ga ik nu ongeveer twee keer per maand, in de Ardennen of in de Franse Jura. Een goede basisconditie is natuurlijk handig. Die probeer ik op peil te houden met behulp van aerobics en skaten."

Rutger Hondelink

Klimmen in een sprookjeswereld

Speleologe Carine Vossen (foto Philip Driessen)

Toen ze nog op de middelbare school zat, bezocht Carine Vossen (21) in Frankrijk voor het eerst een grot. De vierdejaars milieugezondheidskunde en tweedejaars geneeskundestudente was meteen laaiend enthousiast. Nu is ze twee keer per maand onder de grond te vinden. "Je moet geen last van claustrofobie hebben."

Gemeente wil met dure zak sorteergedrag verbeteren

"Ik hoop dat de huisbaas straks mijn vuilniszakken koopt"

(foto Philip Driessen)

Wie zojuist een nieuwe rol grijze Komo-vuilniszakken heeft gekocht moet opschieten met vullen: over zes weken kun je ze aan de straatstenen niet meer kwijt. Vanaf het nieuwe jaar neemt de vuilnisman alleen nog speciale belastingzakken mee in Maastricht en Meerssen. Hoewel de gemeente al een week bezig is met een grote voorlichtingscampagne (kosten zes ton), weten de meeste studenten nog van niets.

"Ik geloof dat je volgend jaar 1 euro betaalt voor een vuilniszak. Dat is echt ongelooflijk veel", zegt derdejaars internationale bedrijfskunde Kim Wolters (20) verontwaardigd. "Een vriendin van me krijgt veertig zakken van de gemeente, maar dat is nooit genoeg. Ik deel met drie anderen een keuken en wij gebruiken minimaal twee vuilniszakken per week. Dan hebben we er 104 nodig in een jaar." Kim Wolters is slecht op de hoogte van de veranderingen per 1 januari, toch is zij beter geïnformeerd dan veel andere studenten: die weten helemaal van niets. Wolters heeft zich overigens nog niet druk gemaakt over de consequen-

ties die het voor haarzelf heeft. "De huisbaas hangt meestal meteen een brief op als er iets verandert. Ik weet dus niet of wij dit wel moeten betalen."

Iedereen moet betalen, want iedereen doet mee, zegt de Maastrichtse gemeentevoorlichter Wim Ortjens. Ook studenten. Het goede nieuws is dat de nieuwe regels "een forse besparing voor inwoners" kunnen opleveren, zoals de gemeente kopt in *De Maaspost*. Maar er zit een opvoedkundig addertje onder het gras: de financiële winst is er alleen voor mensen die hun vuilnis pico bello scheiden, de rest is al snel juist duurder uit.

Dat zit zo: papier, groenafval, blik, glas, textiel, en plastic kan iedereen gratis naar een milieuperron brengen. De afvalstoffenheffing, nu nog 561,50 gulden per jaar, daalt naar 313 gulden. De speciale restzakken kosten per stuk f2,20 (voor 50 liter). Wie zijn vuilnis goed scheidt, heeft weinig zakken nodig en is in totaal goedkoper uit.

Oftewel, het hippe motto *De vervuiler betaalt*, is de nieuwe manier om bewoners van Maastricht en Meerssen op te voeden tot milieubewuste, afvalscheidende burgers. Nu wordt zoveel restafval aangeboden dat de kosten voor afvalverwerking de pan uit rijzen, vindt de gemeente.

Of het voor studenten ook altijd voordelig uitpakt, is de vraag. Zo zit de afvalstoffenheffing van Kim Wolters besloten in haar huurprijs. De huisbaas betaalt straks dus 313 gulden in plaats van 561,50 gulden voor de bewoners, maar een lagere huur zit er volgens de studente niet in. Wie koopt dan de belastingzakken? "Misschien de huisbaas",

hoopt ze. "Als hij regels ophangt dat we goed moeten scheiden, houden we ons daar meestal aan."

"Tja, over dat soort dingen moeten studenten onderhandelen met de verhuurder", reageert gemeentevorlichter Ortjens. Wolters weet al wat ze doet als haar huisbaas niet meewerkt: "Dan kan ik mijn vuilnis misschien beter meenemen naar mijn ouders, daar is het gratis."

Huizen met tien studenten of meer zijn sowieso duurder uit dan nu, zegt de gemeentevorlichter. De afvalheffing wordt eenmalig geheven per huishouden, en daarom ook per studentenhuis. De tien of meer studenten betalen nu samen 561,50 gulden. Straks betalen ze 313 gulden en het aantal belastingzakken dat ze nodig hebben. De zogenoemde Zakculator, een systeem waarmee iedereen kan berekenen hoeveel hij met de nieuwe regels kwijt is, wijst uit dat deze grote huizen bij perfect sorteergedrag toch boven de 561,50 gulden uitkomen. Ortjens: "Je hebt in elk systeem uitzonderingen, mensen die duurder of goedkoper uit zijn."

En mensen voor wie een systeem lastig uitvoerbaar is. "Ik weet niet waar we die bakken voor gescheiden afval moeten laten", klaagt Bas Thelen, eerstejaars economie. "Ik woon met zes anderen in een smal huis zonder buitenruimte. Drie mensen hebben een fiets, maar als er twee binnenstaan kun je er net langs. In het halletje tussen de eerste en tweede verdieping staat het papier, het glas en een vuilcontainer. Daar is het ook propvol." Kortom, vraagt hij zich af: waar moet een bak voor blik, een bak voor plastic en de groenem-

mer? Eén zo'n emmer voor zeven mensen is waarschijnlijk niet eens genoeg. "We hebben altijd enorm veel GFT." En in de zomer gaat het stinken.

Over het aantal groenemmers hoeft hij zich geen zorgen te maken, zegt Ortjens. "Als iemand er meer nodig heeft, doen we daar niet lullig over." En wat betreft een kleine behuizing, denkt hij niet dat de omstandigheden waaronder studenten leven erg verschillen van "een Maastrichtse familie, twaalf hoog in Daalhof". Of die van hemzelf: "Ik woon in een appartement in de binnenstad en sorteer slecht. Ik vraag me ook af waar ik die bakken straks kwijt moet. Het zal echt niet altijd leuk zijn, maar je kunt geen uitzonderingen maken voor bepaalde groepen. Dan brengt iedereen straks zijn afval daar naar toe." Hij denkt dat er altijd een oplossing mogelijk is: "Hoewel dat misschien best wat vergt van de creativiteit van mensen."

Studenten die de nieuwe regels vermenen, zijn allemaal van plan hun afval voortaan te scheiden. Ook als ze dat nu helemaal niet doen, zoals tweedejaars rechten Matthijs Janssen. "Soms zet ik in een opwelling wat glas apart, maar dat blijft zo lang staan dat het uiteindelijk toch in de vuilniszak verdwijnt. Maar als het goedkoper is, zal ik zeker gaan sorteren. Hoewel dat in het begin best fout kan gaan, want ik ben nogal gemakzuchtig."

Wanneer dus, erkennen de meesten. Toch vindt iedereen het terecht dat studenten mee moeten doen. Zoals Sara Kellendonk (18), eerstejaars economie het verwoordt: "Voor mezelf is het geen verbetering, maar het is goed voor het milieu dus voor mij hoeft geen uitzondering gemaakt te worden."

Marieke de Wit

Zo zit het per 1 januari

- Een vuilniszak van 50 liter kost een euro (f2,20), een 25-literzak een halve euro
- De gemeente breidt het aantal milieuperrons uit waar gratis glas, papier, plastic flacons, drankkartons, blik en textiel naartoe gebracht kan worden
- Wie een 'grondgebonden woning' heeft (voor deur op de begane grond) gebruikt voor groenafval een milieucontainer van 140 liter die eens in de twee weken wordt opgehaald
- 'Niet-grondgebonden woningen' (zoals flats) gebruiken een GFT-emmertje dat iedere week wordt opgehaald. Ook als je kunt aantonen dat je geen buitenruimte hebt en nergens anders in huis een container kwijt kunt, kun je een emmer aanvragen
- Grofvuil dat je zelf naar een milieupark brengt, kost voortaan twintig gulden per kubieke meter
- Wie zijn afvalstoffenheffing nu krijgt kwijtgescholden hoeft die ook volgend jaar niet te betalen. In dat geval krijg je bovendien per huis twintig gratis belastingzakken, ongeacht het aantal bewoners
- Zie voor alle informatie www.restzak.nl

Student-leden gezocht voor het College van Beroep voor de Examens van de UM (CBE) en voor de Bezwarencommissie inzake Studenten-aangelegenheden in het kader van de AWB

Het CBE behandelt beroepszaken van studenten of examinatoren. Het betreft onder meer beroepen tegen besluiten over examens en tentamens en de vaststelling van de behaalde studiepunten. De beroepszaken worden door het CBE behandeld in een kamer van 3 leden. Deze bestaat uit de voorzitter, een lid van de wetenschappelijke staf en een student-lid. Gemiddeld eens per maand komt het CBE bijeen voor de behandeling van beroepszaken.

De Bezwarencommissie Studentenaangelegenheden behandelt bezwaarschriften van studenten. Het betreft met name bezwaren tegen beslissingen over toekenning van financiële ondersteuning uit het afstudeerfonds. De commissie hoort belanghebbende(n) en brengt advies uit aan het College van Bestuur. De commissie bestaat uit 3 leden: de voorzitter en twee leden, van wie 1 lid student is.

De tijdsbelasting voor studenten is beperkt tot één of enkele zittingen per jaar. De gevraagde inbreng bestaat uit het leveren van een bijdrage aan de behandeling van het beroep c.q. bezwaar in een voorbespreking, een (openbare) zitting waarin de partijen worden gehoord en een nabespreking. Op grond van de Regeling Vergoeding Bestuursactiviteiten wordt vanaf 1 januari 2000 aan student-leden een vacatiegeld van f 100,— per zitting uitbetaald. Benoeming van de (plaatsvervangend) student-leden geschiedt voor de periode tot 1 januari 2002. Inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij het secretariaat CBE (043-3883516).

Studenten die in aanmerking willen komen als (plv.) lid worden uitgenodigd om dat schriftelijk (vóór 6 december 2000) kenbaar te maken, onder opgave van naam, adres, telefoonnummer, faculteit, studiejaar en een korte motivatie. Het adres is: College van Beroep voor de Examens, t.a.v. mr J.M.E. Derks, secretaris, Bureau BJZ/JZ, Postbus 616, 6200 MD Maastricht. Een reactie is ook mogelijk per email: a.derks@bjz.unimaas.nl

Voorstellingen Terracotta:
21 nov t/m 25 nov & 28 nov t/m 2 dec

Aanvang: 20.30 uur Plaats: Hoogfrankrijk 27
Reserveren: 043 321 99 60 Entree: fl. 15,-

Op 2 december is er aansluitend op de voorstelling een nagesprek tussen regisseur Jules Terlingen en schrijfster Jess Walters.

Speciale studentenactie:
Op vertoon van deze advertentie: 2 kaarten halen 1 betalen!

vacature

Arts-assistent orthopaedie (agnio) M/V

Functie-informatie
Afwisselend zorgt U voor de klinische patiënten en doet U polikliniek onder supervisie van de specialist. Het assisteren op de operatiekamer en het verrichten van poortdiensten behoort eveneens tot uw taken.

Functie-eisen
• Een enthousiaste basisarts met affiniteit voor aandoeningen aan het steunen bewegingsapparaat.

Wat bieden wij
• Wij bieden een afwisselende werkring met goed opleidingsklimaat waardoor U ruim ervaring op kunt doen in het specialisme orthopaedie en traumatologie. De afdeling maakt deel uit van de opleidingscluster orthopaedie Zuid. Naast de mogelijkheid om te solliciteren naar een opleidingsplaats is de ervaring waardevol in het kader van het vooropleidingstraject voor onder andere de revalidatie- of huisartsgeneeskunde.

Overige informatie
De arbeidsvoorwaarden zijn conform de CAO-ziekenhuizen

Werkeenhed: De vacature ontstaat binnen de afdeling orthopaedie
Aanstelling: Inlichtingen omtrent deze functie kunt u inwinnen bij de heren P. Tilman of A. Verburg
e-mail: orthopaedie@orth.demon.nl

Uren per week: 36 uur per week

VACATURENUMMER: PW/CL2/110

Sollicitatieprocedure
Uw schriftelijke sollicitatie kunt u richten aan Orbis Medisch en Zorgconcern, Maaslandziekenhuis, t.a.v. mevrouw P. Westphal, afdeling personeelszaken, postbus 5500, 6130 MB Sittard, onder vermelding van vacature PW/CL2/110. Meer informatie over Orbis Medisch en Zorgconcern als werkgever is te vinden op www.orbisconcern.nl

Voor trekker in zorgcontinuiteit

WASMACHINE HUREN!
0800-0220202
Studenten huren hun wasmachine bij:
SPLASH LEASE
Internet: www.splash.nl - E-mail: info@splash.nl

SCOREN TEGEN KANKER
VIJF JAAR

de DRUKKER heb ik al, nu mijn PROEFSCHRIFT
datawyse e-mail: info@datawyse.nl www.promotiewijzer.nl
boek- en grafische producties uitgeverij universitaire pers maastricht becanusstraat 13, 6216 bx maastricht, tel (043) 3545100, fax (043) 3545109

Houthoff Buruma biedt (bijna) afgestudeerd juridisch talent met een passie voor Europa de kans om een jaar lang het LL.M. Program te volgen aan het Collège d'Europe in Brugge. Bij terugkomst in Nederland ga je aan de slag als advocaat-stagiair bij ons kantoor. Voor het studiejaar 2001/2002 bedraagt de beurs circa € 14.000.

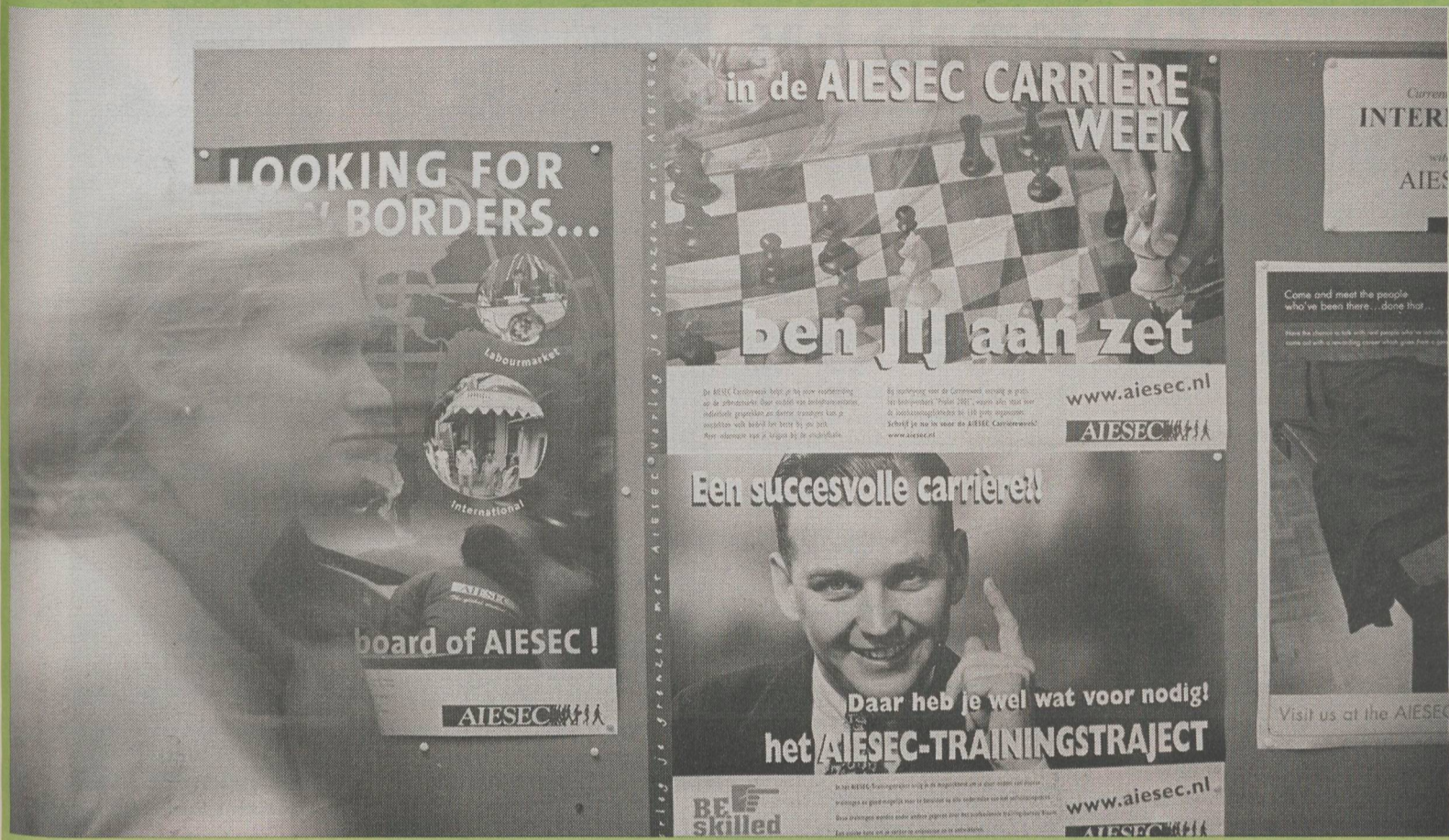
HOUTHOFF BURUMA BRUGGE BEURS 2001/2002

Studeer je uiterlijk op 1 juni 2001 af in het Europees of Internationaal recht of in het Nederlands recht met bijvakken Internationaal of Europees recht, en heb je naast een goed cv, belangstelling om je kennis van het recht te verdiepen in het buitenland, dan maken we graag kennis met je. Na de selectie bij Houthoff Buruma vindt een selectie door het Collège d'Europe plaats. Vanzelfsprekend krijg je de beurs alleen als je ook tot het Collège d'Europe wordt toegelaten.

Aanmelden kan tot uiterlijk **15 december 2000**

Brochure en inschrijfformulier zijn aan te vragen via de website www.houthoff.nl of bel met Esther de Boer, tel. 070 352 91 33. Op onze website staan ook de ervaringen van de huidige winnaar van de Houthoff Buruma Brugge Beurs.

Aiesec career week. See page 11 (photo Philip Driessen)

Last month not on page six

Olympic student

No meaningful looks, no staring, not even a sign of recognition. A month ago, Olympic medal winner Tamar Hennekens (21) walked undisturbed through the corridors of the Universiteitssingel 50. "Hardly anybody recognises me." In September, the student of Health Sciences won a silver medal in Sydney for the four hundred meters freestyle. Back in the Netherlands, she and the other medal winners were honoured by Queen Beatrix. Since the middle of October, she has been attending her tutorials again. Maastricht medical student Pieter van den Hoogenband, who won two gold medals in Sydney, has not yet been sighted at the UM.

Energy saving

The Universiteit Maastricht is the best energy-saving university in the Netherlands. In addition, it uses as much environmentally friendly material as possible in the construction of new buildings and tries to reduce the use of water. This was sufficient reason for the ministry of regional Development and the Environment to nominate the UM for the BIM prize. This national environmental prize, which consists of a statue, is awarded once a year to an organisation that contributes to creating a cleaner environment. The presentation is at the end of this month.

Promising

Only one Maastricht researcher received money from the national research organisation NWO. At the beginning of this month, the NWO gave 43 promising young scientists a grant of one and a half million guilders paid out over five years. The Universiteit Maastricht had initially put forward eleven candidates. Finally the NWO only awarded the Belgian social psychologist David De Cremer, who works for the department of Management Sciences at the Faculty of Economics.

Anniversary

Bible groups, a Cooking For Beginners course, Celtic Spirituality, and Intuitive Drawing. Sixty new students enrolled this year for one of the activities at Tafelstraat 13. In total, 130 people are participating. It has never been so busy at the ecumenical student church that is celebrating its 25th anniversary, says student pastor Roel Bosch. The bishop is not very pleased with the Tafelstraat. A number of years ago, he stopped subsidising Tafelstraat 13 because it did not comply with the rules of Rome. There was a homosexual pastor and a female theologian. The Tafelstraat gets by with subsidies and funds from other parties, including the UM.

Career days

The career days at the Faculty of Health Sciences last week turned out to be a flop. Celebrating its 25th anniversary the faculty had rented a large hall from the MECC congress centre for last Tuesday. There was enough space for eleven hundred of the total of 2.300 Health Sciences students. No more than

City council introduces expensive bags to improve waste separation

"I hope that my landlord will buy my rubbish bags in the future"

Anyone who has just recently bought a new roll of grey rubbish bags should hurry up and fill them: in six weeks time, you will no longer be able to use them. From the new year onwards, refuse collectors will only take the special taxed bags in Maastricht and Meerssen. For the students who live in the Guest House, however, nothing will change.

"I think that you will have to pay 1 Euro for a rubbish bag next year. That is an incredible amount," says third-year student of International Business Administration Kim Wolters (20) indignantly. Everyone must pay, because everyone is involved, says Maastricht city council spokesman. This includes students. The good news is that, according to the city council, the new rules will produce "a sizeable saving for the inhabitants". But there is a pedagogical snag: the financial gain is only for those who separate their rubbish.

Each household (including student houses) now pays a total of 561.50 guilders for waste disposal charges. From next year, that will be 313 guilders, but you can only use special bags, which cost 2.20 guilders (1 Euro) each. Everyone can take paper, garden waste, cans, glass, textile and plastic to the public containers free of charge. Those who separate their rubbish well, will only need a few bags and so pay less in the end.

Whether it will always be to the students' advantage, is the question. For example, Kim Wolters' waste disposal charges are included in her rent. Therefore, the landlord will pay 313 guilders instead of 561.50 guilders for the tenants, but Kim does not think that a lower rent is an option. Who will buy the taxed bags then? "Maybe the land-

lord," she hopes. "If he hangs up rules that we have to separate the rubbish properly, then we usually stick to that." "Well, that is the kind of thing that students will have to negotiate with their landlords," was the response of the city council spokesman. It will be more expensive than it is now for houses with ten or more students, he says. The waste tax is a once-only charge per household, and therefore also for a student house. The ten or more students

UM tackles spammers

The Universiteit Maastricht wants to be more severe on people who annoy others by sending unwanted e-mail messages. The ICT service centre is investigating whether there are technical facilities that could prevent spam (unwanted e-mail). The Maasnet regulations will also be tightened.

Last week was a clear example. Two students tried to recruit members for their associations (including the ladies debating society the Pink Wins) by writing randomly to a large section of the university population.

"Our present software is so user-friendly that it is very simple for anyone to send large amounts of e-mail," says Drs. E. Sol from the ICT service centre. According to him, it is by no means only students who do so. The same happens amongst employees. Often they do not realise the kind of trouble they cause by doing this.

The two culprits from last week have in the meantime been dealt with. Both of their mailboxes have been shut down. In one case, after a talk, the punishment was lifted again.

now pay 561.50 guilders. In future they will pay 313 guilders plus the number of taxed bags that they need. Even if you separate your rubbish perfectly, you will still end up paying more than 561.50 guilders.

People who are exonerated from paying waste disposal charges now will not have to pay next year. Furthermore, in that case these houses will receive twenty taxed bags free of charge from the city council, irrespective of the

The new Maasnet regulations, which lawyers are scrutinising at the moment, are more explicit on the punishment of spammers. At the moment, the ICT service centre imposes a sanction (disconnection), but according to Sol this is probably not the best solution because students are becoming more and more dependent on ICT in their studies and could then have problems handing in assignments.

When the new regulations have been accepted, Sol wants to increase awareness. He admits that many students and employees are not familiar with the rules.

There are certain problems involved in using technology to tackle spammers. For example, you cannot simply block every transmission addressed to a large group of receivers because students and employees also receive a lot of such e-mail voluntarily (newsletters, etc.). But Sol does not rule out that a technical solution could be found. "We are testing a number of possibilities at the moment." (JB)

number of inhabitants.

For the foreign students living in the Guest House, nothing will change, says Ivo Brouwers. The waste disposal charges are included in the rent and inhabitants can get rid of their rubbish in a container on the premises. It does not matter what kind of bags they use, and that will remain the same after 1 January. "We rent the container, so I assume that we will not have to put special taxed bags into it." (MdW)

Tuition fees go up

Next year, students will be paying higher tuition fees. The price of a study at a Dutch university will then be 2,930 guilders. Education Minister Hermans decided on a rise of 56 guilders.

The increase is the direct result of the coalition agreement. In this two-year old document, the political parties agreed that tuition fees should follow the inflation figures. Last year, tuition fees already increased by 66 guilders.

There will be even more changes for foreign students in the 2001/2002 academic year. Currently, citizens from European Union countries can receive a complete refund of tuition fees from the Informatie Beheer Groep. Next year, they will be expected to pay a considerable sum (approximately 1,200 guilders) themselves.

Tuition fees for students over 30 years of age, which are determined by universities themselves, may also rise by two percent. The Maastricht university board has not yet discussed this issue, but usually the UM follows the national trends. At the moment, senior students still pay 3,792 guilders. (HOP/JB)

Not on Page Six

(Continued)

showed up. Interest in the various workshops later on in the day was greater (three hundred students). Only ten Health Sciences students made use of the possibility of having interviews with potential employers.

Evening education

The Faculty of Law has advanced plans to provide more evening classes. Faculty director A. Luermans reckons that the tutorials held 'outside office hours' will start in September 2002. This could mean that a student who is registered for daytime classes may only be able to go home at half past seven in the evening. Whether the late classes will be given in all blocks, is not yet clear. The Faculty of Economics has provided daytime students with the possibility of taking evening classes since the beginning of this study year. So far, interest has not been too great.

Library survey

The way in which the university library presents its magazines may be handy for UB staff, but not for its users. All magazines are in alphabetical order, but it would be better to group them per field of study. A committee of three foreign professionals, who investigated the Law library also believes that books could be made more accessible.

Safe in Maastricht (7)

"The government in Guatemala has always been corrupt"

"My brother calls our country 'the place of the unbelievable'", says Public Health student Maria Cabrera Motta (27). "He is right. Strange things happen in Guatemala."

"The government has always been corrupt. A powerful drug baron sponsored the election campaign for our current president. In addition, the government puts all the tax money into their own pockets. With disastrous results, because a mere 13 percent of the population has work. The other 87 percent is poverty-stricken."

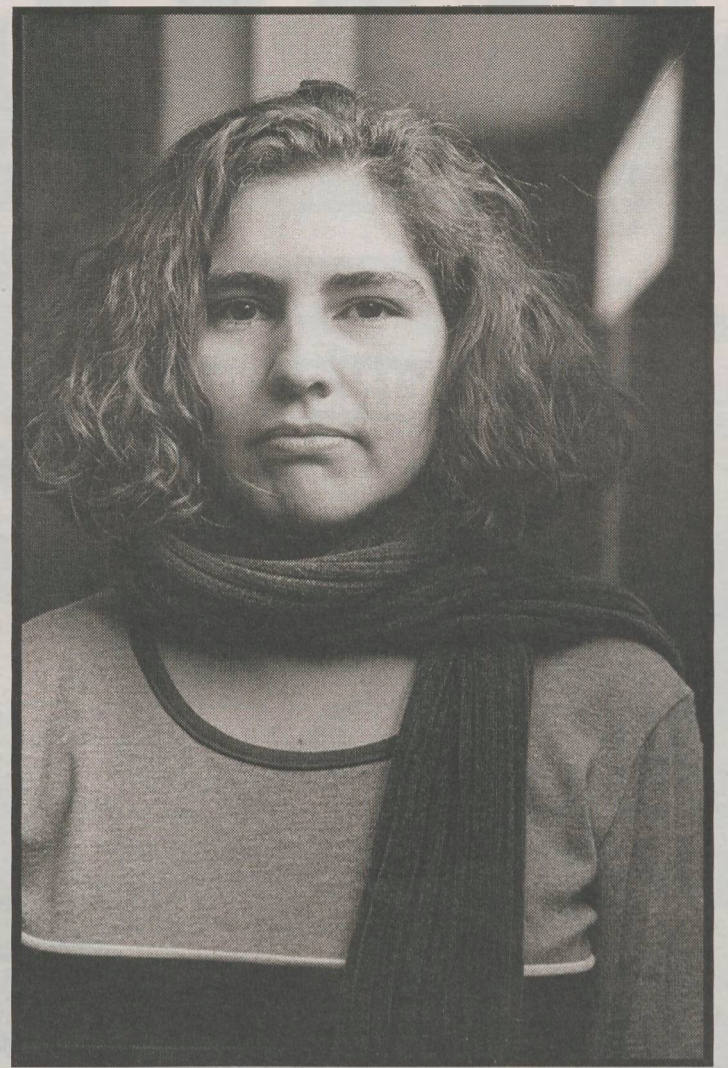
"You must also be very careful what you say. If you criticise the government, they will not shoot you immediately, but they can make life very unpleasant for you. They can see to it that you are fired, for example. As a matter of fact, they can do that even when you do nothing. If a friend of the president

wants my mother's job, then my mother is out of work."

"But political murders do occur. Some time ago, a priest had written down statements made by guerrillas. The day before his work was to be publicised, he was murdered. It was patently obvious that the government was behind it. Nevertheless, they organised a hunt for the culprit. Practically everybody was put into prison for the murder. Even the cleaning lady. Finally they executed the priest's dog because he was an accomplice."

"The judicial system in Guatemala is hopeless. Suppose I was raped and then murder the perpetrator out of revenge. This would not be a problem. No criminal prosecution, nothing. It is not the right of the state but the right of the jungle that prevails."

"Clearly the government's power must be reduced. I think this could be done by means of decentralisation. Education must also be improved. Then people would vote more consciously and

Maria Cabrera Motta (photo Philip Driessen)

they would be misled less by exaggerated election campaigns."

Maartje Krabbe

Dutch students have grown up with peace. Some foreign students come from countries where violence is a part of daily life. *Observant* lets them tell their stories in the column *Safe in Maastricht*.

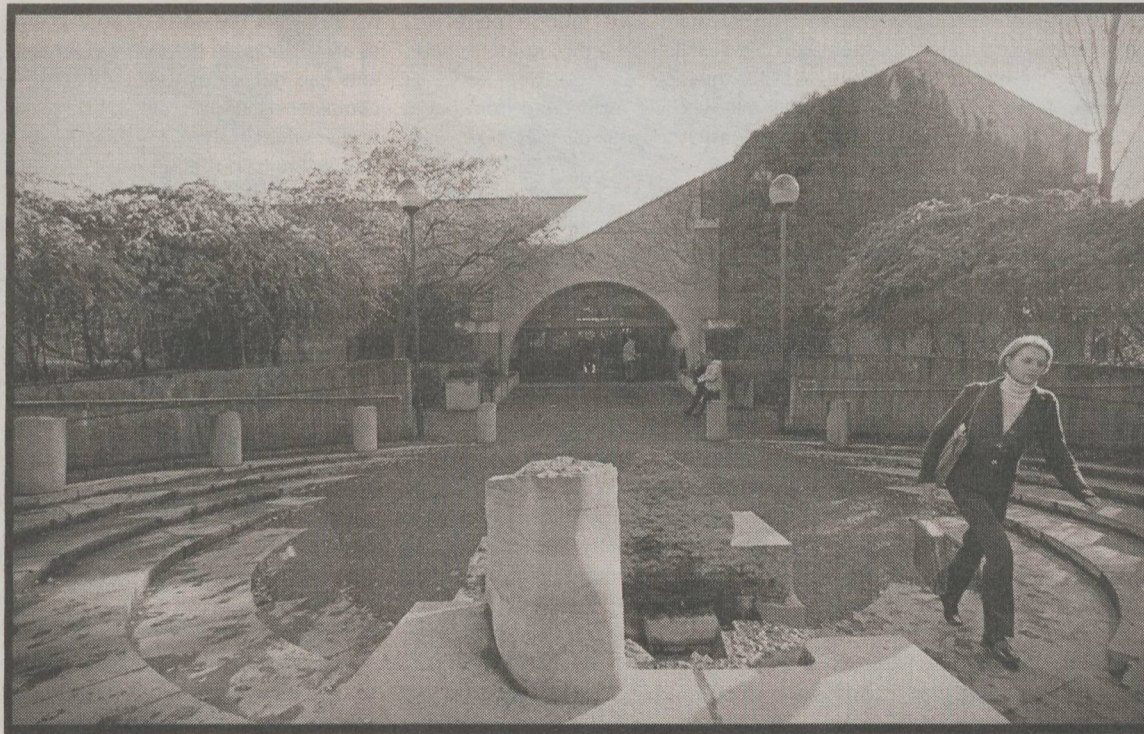
Interest in education in Aachen and Liege increasing slowly

Economics students still not very enthusiastic about ALMA

The universities in Aachen and Liege are still not very popular among the Maastricht students from the Faculty of Economics. Only the odd one has made use of the possibility to take subjects there free of charge. The popularity of the IMEP programme, which enables students to take subjects at three of the four ALMA universities, remains small.

The International Management and Economics Program (IMEP) has been in existence for more than two years now. Students from the Faculty of Economics at the four universities in the region (Aachen, Liege, Diepenbeek and Maastricht) may take subjects at any of the institutes involved free of charge. Anyone doing so at a minimum of three of the four institutes in three different languages may receive a special diploma. On condition that he or she obtains at least 15 credits.

Two weeks ago, the first five IMEP diplomas were awarded to students from Aachen (three) and Liege (two). There were no participants from Maastricht. According to project leader, C. van Meurs, the fact that only one UM student started this programme in the last academic year, was because the programme is still quite new. It was not even mentioned in the study guide yet. It is true that interest this year is much greater, but still not overwhelming. Thirteen students from Maastricht are

The university of Liege (photo Philip Driessen)

involved, and to think that participating is quite simple. It is free of charge, all subjects can now be found on the Internet, and Van Meurs handles registrations. Students of the English Economics programmes may comply with some of their commitment abroad via IMEP (a total of 18 credits).

That the interest nevertheless remains slight, Van Meurs believes, is because it creates an extra burden. Students lose out on travelling time and travelling expenses. It is also awkward that the education periods are not synchronised. Maastricht works with blocks of

eight weeks; Liege and Aachen have their years divided into two semesters. Thelke Gerdes (third-year International Business Administration) started with two courses in Aachen this semester, alongside her normal blocks in Maastricht. She blames the lack of interest for IMEP also on the inadequate distribution of information. There is indeed a small piece in the study guide, but it is never mentioned during tutorials. She has never read anything about it in *Observant*.

The blocks that Gerdes takes in Aachen (on development policies and interna-

tional technological co-operation) started four weeks ago. It runs until the end of February. Officially, she must go to Aachen for lectures twice a week. In practice, she is there a lot less. Aachen has no compulsory attendance. Moreover, she is taking the course with three others from Maastricht. If she does not go, she can always copy notes from others.

Taking the course in Aachen is especially interesting for her because she is German. The language is not a problem for her and if she should go and work in Germany later on, then the differ-

ence in the educational systems between the Netherlands and Germany will undoubtedly come up. "Then I will have experienced both of them." Moreover she is now also learning the economics terminology in her mother tongue. In Maastricht she only uses the English professional terms.

Interest in taking part in the IMEP in Belgium is even less than in Maastricht. In total only three students have enrolled. Both participants from Liege have already received their diplomas; the only participant from Diepenbeek is awaiting the last result.

"It is difficult to take on extra subjects alongside a regular study programme in Belgium," Van Meurs explains. But according to the student from Diepenbeek, Aneta Kocot, something else also plays a part. Taking courses with the ALMA partners provides very little status among the Belgian students. "They would much rather go to England or Canada." She herself went to Aachen for half a year for her assignment abroad. At the beginning of this academic year, she also took a block in Maastricht. She had plenty of time for this, as her own university did not start until the end of September.

Even outside the IMEP, Maastricht students hardly know their way to the other ALMA universities. Only three are making use of the possibility to take one block (last year, four). Eight others are completing their entire assignment abroad in ALMA, worth eighteen credits. (JB)

Information about ALMA subjects:
<http://cisa.luc.ac.be/cisa.nsf>

Aiesec career week in English for the first time

Smooth talking and shiny brochures

"I know exactly what I want: just to earn lots of money. It doesn't matter where." The fifth-year IB student sits down again and looks around the group triumphantly. The supervisor of the first preparatory day for the Aiesec career week nods in assent. "Very good. I think it is very good that you have the courage to say it so specifically. People in the Netherlands are not too eager to speak about money. So now we can have a look how you may achieve your personal aim in life."

The Aiesec room (photo Philip Driessen)

The career week by the international student association Aiesec (Association International d'Etudiants en Sciences Economiques et Commerciales) has become a well-known phenomenon. Over the past fifteen years, what was once an afternoon for businesses, has grown into a full week even in eight Dutch university cities.

From next week Tuesday onwards, more than four hundred students in Maastricht will have the chance to come in contact with more than fifty large multinationals, banks or advisory agencies. By then, most of the participants have already completed weeks of training, including preparatory days.

"Students today are forced to graduate in a much shorter period," says Bonnie Bessem of Bicom Training & Advies, the company that provides the training for 'Aiesec.' "This means that they have less time to think about their lives after their studies. In addition to this, companies pull harder at the students because of the tight labour market. And they no longer only look at their education and CV, but at their whole personality. It is therefore more important than ever that a student knows exactly what he wants, what he is capable of, and that he can convey this during a job interview."

Besides being a trainer, Bessem is also a recruiter. In this role she is frequently annoyed at the arrogant attitude of some of the students who have just graduated. "To think that you will be hired anyway because of the tight labour market, does not work. Companies still only hire the very best candidates."

Last year, the career week lasted five full days, but by streamlining the programme, Aiesec managed to reduce this to three. "Because of the PBL system in Maastricht, students have certain educational obligations," says Lars Bijsmans (21), who not only studies both Fiscal Economics and International Business Administration, but is also a co-ordinator of the career week in

Maastricht.

"The career week in Maastricht is unique when compared to the seven other Aiesec weeks in the Netherlands. For the first time, the whole programme is in English, except for two company presentations. In addition, foreign companies are also participating this year, including the Dresdner Bank and the Deutsche Bank. This is a good thing, because one quarter of our participants are now foreign students."

Hard-working Germans

One of the foreign students is German/Romanian Edward Binder (26). The student of International Management is very enthusiastic because he can now participate in the career week. Moreover, he reckons that such an activity in English is in line with the international character of the Universiteit Maastricht. Within his study, Binder clearly notices the cultural differences in the way in which students work at their careers. "German students are much more motivated to work hard. But that's because they have to differentiate themselves from their competitors in Germany. If you want to succeed in Germany, the most formal state in Europe, you have to plan your career really well in advance. You have to deliver something special to a company, even if the market is good."

As for his own plans for the future he says: "My goal is to earn a lot of money in an international company, otherwise I wouldn't have chosen a study like international management." Binder especially took the Aiesec interview training in order to prepare himself properly for the career week.

At this moment, he has already been invited by recruiters from a few large multinationals such as Unilever, Shell and Heineken. Although what he would really like to do is set up his own business with a few friends. He is already negotiating with the German

Bertelsmann concern about a starting capital.

Run away fast

Milo Schepens (25), a graduated economist and currently working for ING, participated in the career week last December, just after he had handed in his final paper. "That week is not just a good opportunity to come in contact with the big companies. It also forces you to think seriously about plans for the future. You have to draft your CV and, in doing so, think about everything you did and did not do during your study."

In the end, a handful of companies invited Schepens to come for an interview. "The atmosphere during these individual interviews was entirely different each time. I did not feel at ease at all in a neat hotel room sitting in front of a recruiter. Sometimes, I just wanted to run away fast after only one minute. In particular when the recruiter went on and on and I had already decided that I would never work for his company. The most pleasant interview I had was when I went for a quick lunch with a recruiter, because he was behind on his schedule." Mercedes-Benz, by the way, invited him to the second round of interviews. But because it was for a position in Germany, he decided to let the job go.

"You must see the importance of this week in the right perspective," says Schepens. "For example, I doubt very much whether you gain a good picture of the culture in the various companies. The recruiters all have the same neat suits, smooth talking and shiny brochures. Everybody exclaims: 'We are the company for you!' At the end of such a day, you are completely numb from information overload."

Blue and red

In order to prepare students for the career week, Aiesec organised three days of training beforehand. A career

orientation took place one and a half months ago. Guided by an experienced instructor, students had to discover what exactly they wanted and what they themselves are all about. By putting together a so-called basic CV (containing everything that you have ever done), the student tries to discover the leitmotiv of their lives. Then they put together a personal profile with strengths and weaknesses.

This was very painful for some people. A third-year student said during the lunch break that she did not know whether or not she wanted to continue with her International Business Administration study. "I have just discovered that I probably would have preferred to study Law. Because my parents had such high expectations, I registered with International Business Administration. But actually, it is not what I want to do myself." After the break, she did not return to the second part of the workshop. Instead, she went to the study advisor for an appointment.

The assessment training, which took place at the beginning of November, was meant to guide the fresh graduates through a series of tests and selection procedures. In small groups, the participants learned how IQ tests and personality tests work. In addition, they participate in a role play, as can also occur in a real assessment procedure.

"I always like the training sessions in Maastricht, much more fun than say for example in Rotterdam," Bonnie Bessem explains. She has been providing the training sessions for Aiesec for the past four years. "The students here have much better presentation and communication skills. It is immediately noticeable. They speak more easily in groups and they work well together in small teams. This provides a great advantage in assessments."

Two weeks ago, the last section of the training started: the interview training. This was about writing a letter of application, the curriculum vitae and the job interview itself. For a whole day, the

trainer swamped the participants with useful tips. "A letter should never be longer than one A4. Otherwise it immediately ends up in the waste paper basket!" Or: "Always wear a blue suit with something red, for example a tie. This emanates tact and calmness, but at the same time assertiveness and courage."

Luxury worry

Wieneke Vullings (22, fifth-year student of Arts and Culture) has run from one STEP Inhouse day to another Aiesec training session over the last few weeks. She has already visited five companies and completed three days of training. "I slightly misjudged just how much time all this takes. Even my study has been put on hold for a while."

Vullings is one of only two Arts and Culture students who applied for Career week. "Arts and Culture students maybe feel that it is *not done*, participating in something like this, but I think it is a lot of fun. Even if I just realise what it is I do not want." One thing she has become sure of in the meantime, which is: "I do not want to earn lots of money as a consultant or a manager. All that elbowing and macho behaviour is not for me." She has also discovered that she can do much more with her Arts and Culture study than she initially thought. "That is something you only realise when you visit the companies. For example, Procter & Gamble were very interested in me for their research & development department. Funny, because this is normally only for technically trained people." Despite the favourable job opportunities, she is worried about her future. "But that is more a worry of the luxury kind. I am sure that I will find a job. But I want a good job, in which I can develop myself and put my interests to good use."

Stefan Verhaegh

Uccellacci e Uccellini

It is important to know that a Dutch 'spreeuw' is not an English 'sparrow'. A sparrow is a 'mus' (tiny brownish bird), and a spreeuw is a 'starling' (shrieking spotted blackbird). That makes Cor Spreeuwenberg, the Dean-elect of Health Sciences, not 'Sparrowmount', but 'Starlingmount'. In spite of that, it is also important to know that Italian sparrows are 'uccellini', not 'uccellacci'. Uccellacci are 'hawks' - remember Pier Paolo Pasolini's movie 'Uccellacci e Uccellini'? In it, disciples of St. Francis are sent out to convert the sparrows, but as soon as they do, the birds are eaten by the hawks.

Well then, now I have connected professor Cor Spreeuwenberg - aka 'Cor Care' (or 'core care', perhaps...) to Pasolini's metaphorical truths I can proceed. Cor Care has already cast his shadow over the Faculty, announcing that he will explore a merger between Health Sciences and Medicine. Such moves are almost a natural phenomenon, just like El Nino. Ever so often someone discovers that it is strange to have two faculties that deal with health and disease within the same university; simple minds (or power hungry morons) subsequently call for a joining of those entities; 'economies of scale' is usually the term they use in advocating such tendencies.

I don't really want to go into the legitimacies of those urges. To me, to say the least, it is strange to see a general counter-move, internationally, to separate Schools of Public Health and Faculties of Health Sciences from their 'mother' Faculties of Medicine. Just a couple of examples: very few such Schools in the United States fall under Faculties of Medicine, and where they do (Yale, for instance) it is found that the scope and vision of the medics has very little to contribute to the operations and efficiency of a School of Public Health (SPH). In Yale, there is a process of separation underway. Similarly, one of the leading Schools of Medicine in Japan (the Tokyo Medical and Dental University) is creating an autonomous SPH, and in Europe most of the thirty-something SPHs that have been established over the last ten years at best have a working relation with Schools of Medicine.

I could give all sorts of arguments against a merger. It is not concordant with normative perspectives (WHO has issued directives that SPHs should be separate from Medicine) or an analysis of the best conditions for SPHs published in The Lancet. Yet, currently my main objection against such a completely nonsensical reflex is one of organisational focus and stability.

Just after Cor Care issued his Ukase we had a Department meeting. For over an hour we were forced to discuss the repercussions for our Department if we would become part of a Medical School. Strategies were contemplated, politics reviewed. We are to engage in politics, not teaching and research.

Beware: hawks eat sparrows.

Eve

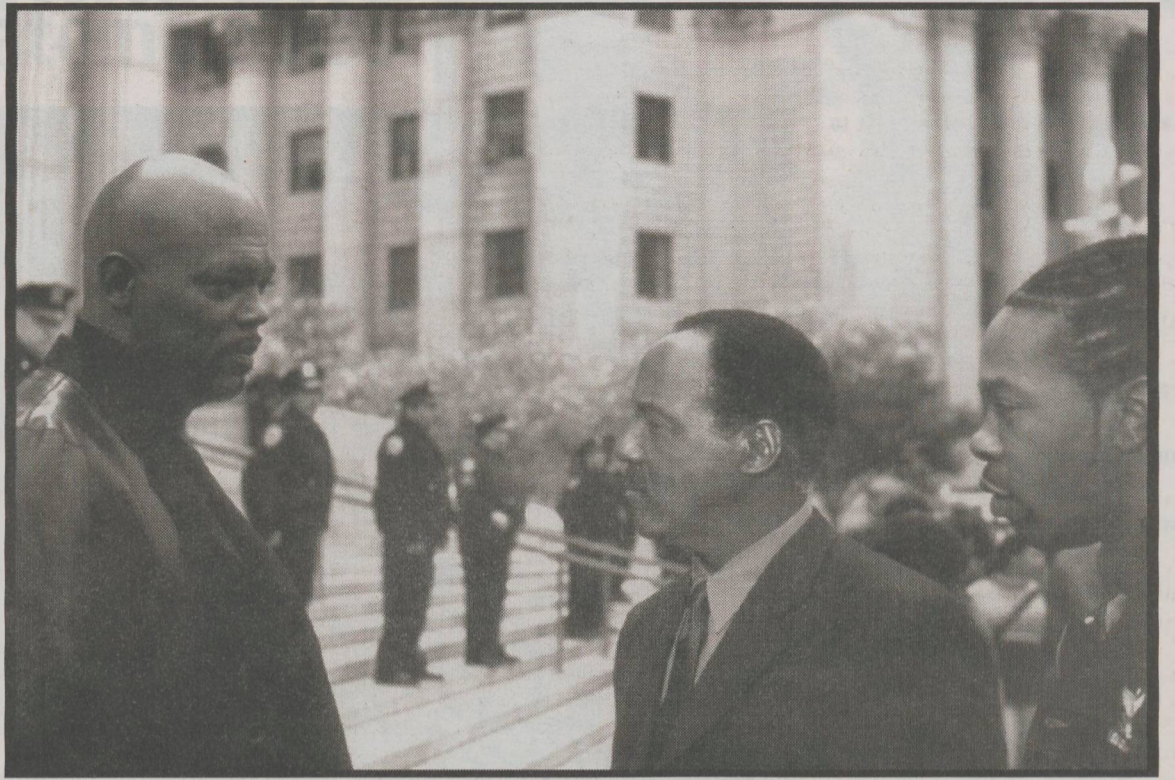
Face-lift for old hit film

★★★★

Creating a remake of an old hit film is risky business. Critics always find the original better. Director John Singleton did it anyway; he forwarded policeman John Shaft from 1971 to the year 2000. Although the story and depth does not amount to much, the new *Shaft* is recommended because of its speed and atmosphere.

The story is simple. The son of a wealthy New Yorker (played by Christian Bale) murders a black boy, his motive being a racist one. He gets off the hook because of his father's money and good contacts. The detective who arrested him, John Shaft (Samuel L. Jackson), however, does not leave it at that, leaves the police force and takes the law into his own hands, alternately helped and hindered by his former colleagues. After a lot of shooting and good old-fashioned fistfights, justice prevails.

Shaft depends on the typical atmosphere of films from the seventies, the use of 'blaxploitation', redone a few years ago by Quentin Tarantino with *Jackie Brown*. A new black awareness at the time, shown these days with gold chains, beautiful women and dozens of

(photo Paramount)

'motherfuckers'. Fortunately, Singleton did not give in to the temptation of simplification of racial relations as was the case in the seventies. Although the murder had a purely racial motive, the good guys and the bad guys in the film are equally divided among black and white.

Of course the film contains a great deal of politically incorrect violence, accompanied by an exaggerated number of

wind instruments in the music. Shaft's coolness soars above all this. A hand here, a hand there, nasty jokes now and again: Jackson is the actor *par excellence* for the role of policeman, also because of his impressive physique, who administers justice in his own way where others would go for the big money.

Just like *The Guardian* - "Shaft is a pale shadow... of its ancestor" - most of the

newspapers found the new remake of *Shaft* a failure compared to the original. The Internet magazine *Salon* (www.salon.com) sees it differently: "You definitely need to turn off some parts of your brain to respond to it. But its sheer balls-out bravado is often brutally funny." Exactly.

Roel Willems

See page 19

Guy Ritchie repeats success

★★★★

Turkish, a boxing promoter without a permit, gets into trouble when he comes in contact with Brick Top.

This big-time criminal wants Turkish to organise an illegal fight and to fix the winner beforehand. When Turkish's best boxer dies tragically before the fight, he sees the gypsy Mickey as an excellent replacement.

In the meantime, an Antwerp diamond company is raided. However, the aim of the raid, an 84-carat diamond, disappears. Avi, another big-time criminal who was supposed to receive the diamond, arrives in England in order to

(photo Sebastian Pearson)

The moviestars of Observant

- ★ = bad
- ★★ = moderate
- ★★★ = good
- ★★★★ = very good
- ★★★★★ = excellent

solve the case, together with Doug the Head and Bullet Tooth Tony. These story lines become more and more entwined as the film proceeds, to end in a spectacular climax after more than one hundred minutes.

With *Snatch*, director Guy Ritchie repeats the success of the fantastic *Lock, Stock and Two Smoking Barrels*. The similarities between *Snatch* and *Lock* are patently obvious: story lines that at first seem to have nothing to do with each other miraculously come together.

Ritchie has used the same stylistic vocabulary: different perspectives for the same scene, rapidly revolving shots, frozen pictures, and voice-overs.

Just like in *Lock*, the characters end up, in the most embarrassing, shameful, frightening, and at the same time hilarious situations. Ritchie knows how to get this across.

But *Snatch* is more than *Lock*. More humour, more violence and a higher budget. As a result, Brad Pitt (*12 monkeys*, *Fight Club*) could be cast as the

inarticulate gypsy Mickey. We see ex-football professional Vinnie Jones as Bullet Tooth Tony returning from *Lock* after a small part in *Gone in 60 Seconds*. But the funniest role, and not even an unimportant one, is perhaps played by a dog. The dog swallows a squeaky toy, which means that any time it tries to bark, it produces a heavy asthmatic rasp.

Thijs Adriaans

See page 19

Groei mee met de

De faculteit Wiskunde en Informatica bestaat uit het Mathematisch Instituut, het Instituut voor Informatica en Informatiekunde en het Freudenthal Instituut. Het wetenschappelijk onderwijs en onderzoek van de faculteit bestrijkt de wiskunde, de informatica, de informatiekunde en het reken- en wiskunde-onderwijs.

Het Instituut voor Informatica en Informatiekunde heeft een wetenschappelijke staf van ongeveer 50 personen, 20 promovendi en ruim 500 studenten. De Informatica bestrijkt het brede wetenschappelijke terrein van de moderne informatietechnologie en haar toepassingen.

De opleiding Informatica kent de volgende richtingen: Algemene Informatica, Medisch-technische

Informatica, Technische Kunstmatige Intelligentie en Informatica & Management.

Hoofdggebieden in het onderzoek zijn algoritmisch ontwerpen, intelligente systemen, softwaretechnologie, toegepaste algoritme, beslissingsondersteunende systemen en grootschalige gedistribueerde systemen. De Informatiekunde houdt zich bezig met de multidisciplinaire aspecten van de toepasbaarheid en bruikbaarheid van ICT. Deelgebieden zijn: Methodologische Informatiekunde, Technische Informatiekunde, Informatie & Cognitie, Documentaire Informatiekunde, Organisatie & Informatie en Informatie & Communicatie. Vanaf september 2000 is de geheel nieuwe opleiding Informatiekunde gestart. Meer informatie kunt u vinden op www.cs.uu.nl

Beslissingsondersteunende Systemen

De recent geformeerde leerstoelgroep Beslissingsondersteunende Systemen richt zich, in onderwijs en in onderzoek, op het ontwerp, de bouw en de analyse van beslissingsondersteunende systemen. In veel gebieden in de maatschappij nemen mensen op vrijwel dagelijkse basis complexe beslissingen, soms met verstrekkende gevolgen. Beslissingsondersteunende systemen zijn systemen die mensen kunnen helpen bij het op een verantwoorde manier nemen van dergelijke beslissingen. Binnen het brede gebied van de beslissingsondersteuning richt de onderzoeksaandacht zich primair op systemen voor domeinen waarin onzekerheden en preferenties een prominente rol spelen; deze systemen worden meestal gebaseerd op de wiskundige principes van de kansrekening en de utiliteitentheorie. Daarnaast is er onderzoeksaandacht voor stochastische zoekmethoden voor het oplossen van combinatorische problemen in de context van beslissingsondersteuning. Het onderzoek van de leerstoelgroep wordt voor een periode van vijf jaar ondersteund met een recent door NWO toegekende Pionier-subsidie.

Het Instituut voor Informatica en Informatiekunde zoekt voor de leerstoelgroep Beslissingsondersteunende Systemen:

AIO Genetische algoritmen v/m

(vacaturenummer 62027)

Wij zoeken kandidaten met belangstelling voor het ontwikkelen, analyseren en toepassen van stochastische zoekmethoden en genetische algoritmen in het bijzonder, voor het oplossen van combinatorische problemen op het gebied van probabilistische netwerken.

Wij vragen kandidaten die afgestudeerd zijn in de informatica, de wiskunde of een andere relevante discipline. Een achtergrond in genetische algoritmen of in stochastische zoekmethoden meer in het algemeen, strekt tot aanbeveling.

Wij bieden een voltijds dienstverband van vier jaar en een uitstekende begeleiding. Voor de arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Informatie bij dr. ir. D. Thierens (d.thierens@cs.uu.nl).

AIO Probabilistische netwerken v/m

(vacaturenummer 62028)

Wij zoeken kandidaten met belangstelling voor het ontwikkelen, analyseren en toepassen van algoritmen voor de automatische constructie van probabilistische netwerken uit data.

Wij vragen kandidaten die afgestudeerd zijn in de informatica, de wiskunde of een andere relevante discipline. Een achtergrond in probabilistische netwerken of in data-analyse strekt tot aanbeveling.

Wij bieden een voltijds dienstverband van vier jaar en een uitstekende begeleiding. Voor de arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Informatie bij prof. dr. ir. L.C. van der Gaag (l.c.vandergaag@cs.uu.nl).

Grootschalige Gedistribueerde Systemen

De nieuwe leerstoel Grootschalige Gedistribueerde Systemen geeft onderwijs en verricht onderzoek op de gebieden databases en datamining. Bij databases ligt de nadruk op semi-structured databases ten behoeve van onder andere het web (XML-databases) en bio-informatica. Bij datamining ligt de nadruk meer op de ontwikkeling van algoritmen. De inspiratiebronnen hierbij zijn bijvoorbeeld problemen uit de economie, het web en de bio-informatica. De verbindende factor van het onderzoek is de ontwikkeling

van een geïntegreerd systeem waarin de ontwikkelde algoritme opgenomen wordt. Het Instituut voor Informatica en Informatiekunde zoekt voor de leerstoelgroep Grootschalige Gedistribueerde Systemen:

AIO Grootschalige Gedistribueerde Databases v/m

(vacaturenummer 62029)

Wij zoeken kandidaten voor het datamining-onderzoek. Afhankelijk van de kandidaat zal er een project gedefinieerd worden dat aansluit bij het andere onderzoek in de groep. Er zullen in ieder geval projecten worden gestart over credit-scoring en bio-informatica.

Wij vragen een afgestudeerde in de informatica, econometrie of de statistiek. Kennis van machine learning/datamining-technieken is vereist. Programmeerervaring en affiniteit met systeembouw is een pre.

Wij bieden een voltijds dienstverband voor vier jaar. Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Informatie bij prof. dr. A. Siebes (a.siebes@cs.uu.nl).

Wetenschappelijk programmeur Grootschalige Gedistribueerde Systemen v/m

(vacaturenummer 62030)

Wij zoeken een kandidaat die in eerste instantie verantwoordelijk wordt voor de ontwikkeling van het geïntegreerde systeem. Hierbij zal gebruikgemaakt worden van het Main-Memory databasesysteem Monet dat door het CWI en de UvA ontwikkeld wordt.

Wij vragen een afgestudeerd informaticus op hbo/wo-niveau met programmeerervaring; kennis van C, C++ en Java is vereist.

Wij bieden een voltijds dienstverband van drie jaar met een mogelijkheid tot verlenging. Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie onder aan de pagina.

Informatie bij prof. dr. A. Siebes (a.siebes@cs.uu.nl).

Algoritmische Informatica

De leerstoelgroep geeft onderwijs en verricht onderzoek op het gebied van de algoritmische informatica. Zowel modellering als algoritmische aanpak van vele soorten processen in de informatietechnologie staat centraal. Het onderwijs is vooral gericht op de ontwikkeling van de studierichting 'Informatica en Management'. Zowel de modellering en algoritmesering van bedrijfsprocessen als de inrichting van de bijhorende softwaresystemen krijgen hierin aandacht. Het onderzoek richt zich op algoritmen voor netwerken en optimalisering, voor planning en ontwerp en algoritmische vraagstukken in de 'e-business'. Het Instituut voor Informatica en Informatiekunde zoekt voor de leerstoelgroep Algoritmische Informatica:

AIO's Algoritmische Informatica

(vacaturenummer 62031)

Er zijn meerdere AIO-projecten beschikbaar bij het onderzoek van efficiënte algoritmen in technische informatiesystemen zoals: algoritmen op grafen en netwerken, algoritmen voor het bepalen van productieschema's, combinatorische optimalisering in de logistiek en algoritme van e-transacties (gespreide algoritmen en global computing). In het onderzoek wordt met diverse bedrijven en buitenlandse instituten samengewerkt.

Wij zoeken kandidaten met goed analytisch vermogen en aantoonbare interesse voor algoritme-onderzoek, discrete optimalisering en/of complexiteitstheorie.

Wij bieden een voltijds dienstverband voor vier jaar. Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Wij vragen een doctoraal- of ingenieursexamen Informatica, Wiskunde of Ecometrie (drs. of ir.). Ook zij die binnenkort hopen af te studeren, worden aangemoedigd te solliciteren.

Informatie bij prof. dr. J. van Leeuwen (j.vanleeuwen@cs.uu.nl).

Intelligente systemen

De groep Intelligente Systemen houdt zich bezig met onderzoek op het gebied van de Artificial Intelligence (AI) met een nadruk op symbolische en op logica gebaseerde technieken voor het specificeren en realiseren van intelligente agents. De laatste tijd is ook aandacht ontstaan voor subsymbolische, hybride en andere (wiskundige) methoden en technieken, zoals die uit de speltheorie, de beslis-kunde en de (formeel) argumentatietheorie.

Het leerstoelgebied omvat met name de volgende (met elkaar samenhangende) deelgebieden:

- grondslagen AI, agenttechnologie en cognitieve robotica: modale logica, niet-monotoon redeneren, computationele dialectiek
- kennisrepresentatie en inferentiemechanismen, redeneervormen voor AI
- machine learning, i.h.b. reinforcement learning
- theorie van (multi-)agentsystemen, agentcommunicatie-(talen), gedistribueerde AI
- toepassingen van multi-agentsystemen: co-operative information agents, e-commerce, robotvoetbal
- methodologie van agentgeoriënteerd programmeren (AOP), specificatie en verificatie van agentgebaseerde programma's
- medische en juridische kennistechnologie, AI & recht. Het Instituut voor Informatica en Informatiekunde zoekt voor de leerstoelgroep Intelligente Systemen:

AIO's Intelligente Systemen v/m

(vacaturenummer 62032)

Wij zoeken kandidaten die geïnteresseerd zijn in één of enkele van bovengenoemde onderwerpen en daarin willen promoveren.

Wij vragen een doctoraalexamen in de Informatica, Kunstmatige Intelligentie of Wiskunde met aantoonbare interesse in intelligente systemen.

Wij bieden een voltijds dienstverband voor vier jaar. Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Informatie bij prof. dr. J.-J. Ch. Meyer (j-j.ch.meyer@cs.uu.nl).

Wetenschappelijk programmeur 'robot lab' v/m

(vacaturenummer 62033)

De wetenschappelijk programmeur verricht programmeertaken ter ondersteuning van de groep Intelligente Systemen, waaronder het beheer van het robotlab met Pioneer-robots, alsmede programmeerwerkzaamheden ten behoeve van het onderzoek dat met de robots wordt verricht, zoals het onderzoek aan multi-agentstrategieën, bijvoorbeeld in het kader van robotvoetbal (robocup).

Wij vragen een doctoraaldiploma Informatica, een promotie in de Informatica, met name in de agent-oriented programming is een pre. Tevens verwachten we aantoonbare programmeerervaring met talen als C, C++, Java en Prolog.

Wij bieden een voltijds (of deeltijds) aanstelling in tijdelijke dienst voor de periode van drie jaar. Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Informatie bij prof. dr. J.-J. Ch. Meyer (j-j.ch.meyer@cs.uu.nl).

informatica in Utrecht

Voor het door de NWO gesubsidieerde onderzoeksproject 'A methodology for agent-oriented software design' van de groep Intelligente Systemen, zoeken we:

Onderzoeker/postdoc agent-oriented software design v/m

(vacaturenummer 62034)

AIO agent-oriented software design v/m

(vacaturenummer 62035)

Wetenschappelijk programmeur agent-oriented software design v/m

(vacaturenummer 62036)

Wij zoeken kandidaten die mee willen werken aan dit uitdagende project. Het Web als een algemeen platform voor informatie en interactie vormt een veelbelovend toepassingsgebied voor autonoom opererende programma's die taken uitvoeren die een bepaalde mate van intelligentie veronderstellen. Dergelijke programma's worden ook wel 'intelligent agents' genoemd. Van groot praktisch belang is een methode op basis waarvan op een gestructureerde wijze systemen van intelligent agents ontworpen kunnen worden. In een team bestaande uit senior onderzoekers en een wetenschappelijk programmeur gaat u werken aan de ontwikkeling en toepassing van een dergelijke methodologie voor het ontwerp van intelligent agents.

Wij vragen van alle kandidaten dat zij zijn afgestudeerd in de Informatica. Van de onderzoeker/postdoc verwachten we tevens een promotie in de Informatica en een achtergrond in agent-oriented programming. Van de wetenschappelijk programmeur verwachten we ook aantoonbare programmeerervaring met talen als C, C++, Java en Prolog.

Wij bieden een voltijds aanstelling in tijdelijke dienst voor de periode van drie jaar (voor de AIO: 4 jaar). Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Informatie bij dr. F.S. de Boer (f.s.deboer@cs.uu.nl) en prof. dr. J.-J.Ch. Meyer (j-j.ch.meyer@cs.uu.nl).

Toegepaste Algoritmiëk

De groep Toegepaste Algoritmiëk doet onderzoek naar het gebruik van (geometrische) algoritmen in diverse toepassingsgebieden, zoals patroonherkenning, robotica en geografische informatiesystemen. Het Instituut voor Informatica en Informatiekunde zoekt voor de leerstoelgroep Toegepaste Algoritmiëk:

Onderzoeker/postdoc v/m

Wetenschappelijk programmeur v/m

(vacaturenummer 62037)

Afhankelijk van interesse en achtergrond zult u worden ingezet op een van de volgende projecten:

- **Het SHAME-project.** Het doel van dit project is het maken van een softwarebibliotheek van algoritmen voor geometrische patroonherkenning. Hierbij wordt zowel fundamenteel onderzoek gedaan naar nieuwe algoritmen voor patroonherkenning als experimenteel onderzoek naar het gedrag van dergelijke algoritmen in de praktijk. In dit project werken vier medewerkers samen.

Wij bieden

- AIO's uitstekende begeleiding, een salaris van in totaal bruto f 2.998,- in het eerste jaar tot f 4.281,- in het vierde jaar bij een voltijds dienstverband (gebaseerd op de CAO Nederlandse Universiteiten), een ruim budget voor congresbezoek, prima computerfaciliteiten, een bijdrage in de promotiekosten, ruime mogelijkheden voor buitenlandse contacten en een afgewogen pakket aanvullende cursussen.
- Senior docent/onderzoekers (universitaire hoofddocenten) – afhankelijk van opleiding en ervaring – een aanstelling in schaal 13 of 14 (CAO Nederlandse Universiteiten) met een maximumsalaris van f 10.768,- bruto per maand, bij een voltijds dienstverband. Tevens bieden wij een kinderopvangregeling, een ruim reisbudget, (premie)spaarloonregelingen en prima sportfaciliteiten.
- Onderzoekers/postdocs – afhankelijk van opleiding en ervaring – een aanstelling in schaal 10, eventueel 11 (CAO Nederlandse Universiteiten) met een maximumsalaris van f 6.765,- bruto per maand (eventueel f 7.909,-), bij een voltijds dienstverband. Tevens bieden wij een kinderopvangregeling, een ruim reisbudget, (premie)spaarloonregelingen en prima sportfaciliteiten.
- Voor de wetenschappelijk programmeurs bieden we - afhankelijk van opleiding en ervaring - een aanstelling als Onderzoeker op Junior Niveau in schaal 10 (CAO Nederlandse Universiteiten), met een maximumsalaris van f 6.765,- bruto per maand bij een voltijds dienstverband.
- Onze salarisschalen kunt u vinden op <http://www.uu.nl/arbeidsvoorwaarden/salarisschalen.html>
- Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie <http://www.uu.nl/medewerkers/arbeidsvoorwaarden/arbeidsvoorwaardenuu.html>
- BKO-vaardigheden zijn beschreven in de Basiskwalificatie Onderwijs (BKO), zie <http://www.cs.uu.nl/docs/secr/html/vacatures/bko/bko.html>

Uw sollicitatie plus c.v. met vermelding van het vacaturenummer kunt u richten aan: Afdeling Personeel & Organisatie van de faculteit Wiskunde en Informatica; per post naar Postbus 80.000, 3508 TA Utrecht of per e-mail naar: l.deNas@phys.uu.nl of M.A.A.Kroesen@phys.uu.nl.

- **Het MOLOG-project.** Het doel van dit project is het gebruiken van motionplanning algoritmen uit de robotica voor toepassingen in de computer aided design. Hierbij dienen binnen complexe omgevingen (bijvoorbeeld CAD-modellen van fabrieken) paden berekend te worden om bepaalde onderdelen te verplaatsen. Het onderzoek betreft voornamelijk experimenteel werk. In dit project werken vier medewerkers samen.

Wij zoeken kandidaten die geïnteresseerd zijn in één of beide projecten.

Wij vragen (voor de programmeur) een doctoraalexamen en (voor de onderzoeker/postdoc) een promotie in de Informatica.

Wij bieden een voltijds dienstverband voor twee tot vier jaar. Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Informatie bij prof. dr. M.H. Overmars (m.h.overmars@cs.uu.nl) of dr. R. Veltkamp (r.veltkamp@cs.uu.nl).

Softwaretechnologie

Onderzoekers behorend tot de leerstoel Software-technologie identificeren in software veel voorkomende patronen, formaliseren deze patronen en operationaliseren deze formalisaties door middel van inbedding in programmeertalen en de implementatie daarvan. Daarnaast wordt momenteel onder haar verantwoordelijkheid het onderwijs verzorgd in de vakken die zich richten op het softwareconstructieproces. Men denke daarbij aan netwerken, gedistribueerde objectgeoriënteerde systemen en de klassieke software engineering. De leerstoel trekt veel studenten die zich aangetrokken voelen tot de kerninformatica (de algemene studierichting). Het Instituut voor Informatica en Informatiekunde zoekt voor de leerstoelgroep Software Technologie:

Senior docent/onderzoeker v/m Software Technologie

(vacaturenummer 62038)

Binnen de softwaretechnologie worden programmeer-methoden bestudeerd, met name om te komen tot een heldere beschrijving van de concepten en een antwoord op de vraag waar en wanneer ze toe te passen. Uw onderzoek bevat een duidelijk aanwijsbare implementatie-component die als doel heeft de verworven inzichten zowel op korte termijn te kunnen demonstreren als op langere termijn op grotere schaal te gaan gebruiken.

Wij zoeken kandidaten voor het initiëren, leiden en verrichten van onderzoek en het mede-coördineren en geven van onderwijs op het hierboven omschreven gebied en die actief willen zijn in het verwerven van nieuwe onderzoeksprojecten en externe opdrachten. U begeleidt AIO's en studenten in projecten. U draagt bij aan de verdere uitbouw van het onderwijs- en onderzoeksprogramma van het instituut en aan de afstemming daarvan op externe ontwikkelingen. In het bijzonder draagt u bij tot de verdere ontwikkeling

en coördinatie van de specialisatierichting 'software-technologie'. Daarnaast verricht u enkele bestuurlijke taken ten behoeve van het instituut en de faculteit.

Wij vragen een gepromoveerd informaticus met ruime ervaring op het beoogde vakgebied en ruime bekendheid met verwante delen van de informatica.

Uw wetenschappelijke creativiteit en productiviteit blijken uit een reeks van publicaties van erkend gehalte, die zowel theoretische diepgang als een praktijkgerichte inslag weerspiegelen. U hebt ervaring in de samenwerking met bedrijven en in projecten. U hebt ruime doceerervaring in het wetenschappelijk onderwijs, bent vertrouwd met didactische benaderingen en de ontwikkeling van onderwijs op het vakgebied en hebt oog voor de kwaliteitszorg van het onderwijs. U beschikt over goede contactuele eigenschappen en hebt managementkwaliteiten. N.B. U dient te voldoen aan de universitaire richtlijnen m.b.t. senior docent/onderzoekerfuncties, in het bijzonder dient u ten minste te voldoen aan de facultaire eisen voor de Basiskwalificatie Onderwijs (FLOW), zie onder aan de pagina.

Wij bieden een aanstelling in tijdelijke dienst voor de duur van twee jaar, met uitzicht op een vast dienstverband. Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Informatie bij prof. dr. S.D. Swierstra (s.d.swierstra@cs.uu.nl).

AIO Componenten Software/Softwaretechnologie v/m

(vacaturenummer 62039)

Wij zoeken in het kader van de samenwerking met het SERC, een kandidaat die zich bezighoudt met fundamentele ontwerpproblemen in de architectuur (design patterns, refactoring, specificatie) en de bijbehorende infrastructuur (distributie en concurrency, transacties, testen, invoeren) van componentgebaseerde software. Een gedeelte van het onderzoek zal plaatsvinden 'aan de bron' bij het SERC. Het Software Engineering Research Centre (SERC) is het expertisecentrum op het gebied van software engineering in Nederland. Het SERC helpt organisaties goede software te maken of te kopen door het introduceren van nieuwe technologieën en verbeteren van de kwaliteit van softwareproducent en ontwikkelprocessen.

Wij vragen een (recent) doctoraalexamen in de informatica of in een aanverwante discipline met een behoorlijke Informaticacomponent, een stevige formele basis en goede implementatievaardigheden. Grondige kennis van moderne programmeertalen en softwarecomponenten strekt tot de aanbeveling. Ook zij die binnenkort hopen af te studeren, worden aangemoedigd te solliciteren.

Wij bieden een voltijds dienstverband van vier jaar. Voor de overige arbeidsvoorwaarden, zie onder aan deze advertentie.

Informatie bij dr. A. Bijlsma (a.bijlsma@cs.uu.nl) of prof. dr. S.D. Swierstra (s.d.swierstra@cs.uu.nl).

Universiteit Utrecht

De Universiteit Utrecht is in drieënhalve eeuw uitgegroeid tot de meest complete universiteit van Nederland: een internationaal georiënteerde instelling van wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. De universiteit telt 22.000 studenten, 6.800 personeelsleden en heeft een budget van ruim één miljard gulden. De universiteit op internet: www.uu.nl

Bijna alles is goed aan het studentensongfestival

“Leonard Cohen vind ik echt heel walgelijk”

De toon is vrijdagavond al vroeg gezet bij het Van den Biggelaar studentensongfestival. Presentator Henrik Koch, gewapend met een aanstekelijk Deens accent, stelt juryvoorzitter Jan Nobben voor.

“Meneer Nobben, u bent docent aan het conservatorium.

Waarin precies?”

“Hoor en solfège. Daar heb ik een moeilijke definitie van, maar die zal ik jullie besparen.”

“Doe toch maar.”

“Ik laat mijn studenten horen wat ze zien en zien wat ze horen.”

“Nou, dat vind ik helemaal niet zo moeilijk hoor!”

Hoog niveau (foto Philip Driessen)

De ontspannen sfeer tekent de avond. De deelnemers zitten lekker tussen het publiek en dat publiek klapt voor iedereen even hard. En dat is terecht, want het niveau van de acht acts is uitzonderlijk hoog.

Of de vakjury, naast Nobben bestaande uit Chantal Nijssen (tekstdichter) en Tamara Hoekwater (zangeres van Volumia!), dat ook vindt, wordt niet duidelijk. Feit is wel dat zij hun tanden, temidden van alle welwillendheid, regelmatig laten zien. Zo spreekt Tamara van Volumia! tegen deelnemer Wout van der Mey: “Je stem lijkt erg op die van Leonard Cohen. En die vind ik walgelijk.” Opmerkelijk is dat het publiek zelfs voor de kritiek van de jury een hartverwarmend applaus laat horen. Het is gezellig en dat moet het blijven. Het songfestival bestaat uit twee ronden. In de eerste ronde laten alle acht deelnemers een lied horen, in de tweede ronde mogen ze een tweede nummer spelen. Twee artiesten laten verstek gaan, want zij hebben maar één liedje op hun repertoire staan.

Daarna volgen er spannende minuten voor de deelnemers. Terwijl de jury in beraad gaat over de prijs voor het beste lied en de stemmen van het publiek voor de beste act geteld worden, wachten zij in het café de uitslag af. De jongens van Cacaphony bestellen een biertje en zijn uiteraard bescheiden over hun kansen. “We zijn al tevreden met een derde plaats. Het niveau is veel hoger dan twee jaar geleden, toen we ook al meededen.” En ook de Nederlandstalige close harmonygroep Total Löss is vriendelijk voor de andere deelnemers. “Winnen? Nou, de concur-

rentie is groot hoor.”

Maar Total Löss sleept uiteindelijk wel de tweede (geld)prijs van de jury in de wacht. Ze lijken er helemaal beduusd van. De grote winnaar van de avond is Daniël Versteegh. Hij wint met het lied *Looking for your heart* de juryprijs en met zijn band Nocturnal de publieksprijs. Hij lijkt niet echt verbaasd als hij de prijzen (opnametijd in een professionele studio) in ontvangst neemt uit handen van Machteld Roede. De winnaars worden uiterst collegiaal gefeliciteerd door de overige deelnemers. En Roede, vertegenwoordigster en medeoprichtster van de stichting die

deze avond mogelijk maakt, wijst er tot slot natuurlijk op dat zij *alle* deelnemers fán-tás-tisch vond. Het publiek en de deelnemers kunnen opgewekt naar huis.

Was er dan helemaal niets verkeerd aan de avond? Toch wel, want Tamara van Volumia! heeft zich wat overbodig gevoeld in de jury. “Ik moest vooral letten op dingen als kleding en presentatie. Maar daar was door de deelnemers bijna geen aandacht aan besteed.”

Tja...

Frank van Hoorn

Rotaryclub haalt geld op voor weeshuis in Peru

Dure stoelen voor een goed doel

Geef 75 kunstenaars dezelfde stoel om te bewerken en kijk wat je terugkrijgt. Laat de kunst vervolgens veilen door veilinghuis Christie's en geef de opbrengst aan een weeshuis in Peru. Dat is kort gezegd het project van Rotary Club Hoensbroeck. Twintig stoelen staan - nog even - in het Centre Céramique.

Een stoel voor een goed doel is de titel voor deze bonte verzameling meubels. “We wilden ons, speciaal vanwege het jaar 2000, richten op kinderen”, vertelt Bas van den Hoven, lid van de Rotary Club en voorzitter van de daaraan verbonden stichting Ciudad de los Niños (stad van kinderen). Het geld - de rotarians rekenen op twee ton - gaat naar een weeshuis in Lima. “Een oase van rust en vriendelijkheid”, vindt Van den Hoven die zelf naar Peru afreisde om het tehuis te bekijken. Bovendien uitstekend gerund door de monniken. Alle kunstenaars kregen een exemplaar van de stoel van vormgever Rob Thalen thuisbezorgd. Dat ontwerp is al bijzonder van zichzelf: gemaakt uit een massief blok beukenhout met een opvallend versmallende rugleuning. Van de drie poten is er een van brons met aan het uiteinde de afdruk van een hand, een soort ‘handleuning’.

De kunstenaars, volgens Van den Hoven allemaal profs, kregen de vrije hand in hoe de stoel te bewerken. De diversiteit van de twintig in Maastricht tentoongestelde stoelen is dan ook enorm. Van fijntjes beschilderd werk van Katharina Bach tot de met stukken autoband beklede stoel van Niko Cobben. Jeroen Meys brandde gaten in de stoel en Stan Klamer rolde er talloze knotten wol omheen in even talloze kleuren.

Er is altijd wel een stoel die aanspreekt, maar wie interesse heeft moet niet rekenen op ‘normale’ bedragen. De

vraagprijs van de onbewerkte stoel is al 2.500 gulden, en dit is meteen het minimumbedrag dat veilinghuis Christie's voor elk object op wil halen. Door tegen elkaar opbiedende kopers moet de uiteindelijke opbrengst (veel) hoger komen te liggen, maar aan een voorstelling durft Van den Hoven zich niet te wagen. Is de koop van zo'n stoel al niet voor iedereen weggelegd, de entreeprijs van 295 gulden voor twee personen met catalogus, maakt de veiling helemaal een exclusieve aangelegenheid. Het klinkt misschien vreemd, maar de rotarians kozen voor het hoge entreegeld om te voorkomen dat de middag een ‘society event’ wordt.

Een middag waar men slechts heen gaat om “te zien en gezien te worden” of “een drankje te drinken en een vorkje te prikken”, put Van den Hoven uit het societyjargon. Juist door de hoge entreeprijs verwacht hij dat alleen echt geïnteresseerden op zondag 10 december naar Kasteel Hoensbroeck zullen komen.

Van den Hoven verwacht wel dat er voldoende interesse is om alle objecten te verkopen. “Veel kunstenaars hebben vaste fans en door de goede pr gaan we ervan uit dat geïnteresseerde kunstliefhebbers en bedrijven de veiling weten te vinden.” Wie zich niet tot de veiling aangetrokken voelt, maar wel alle stoelen bekijken wil, kan terecht op de kijkdag voor de veiling. Dan is de toegang vrij.

Roel Willems

‘Een stoel voor een goed doel’, nog tot 26 november in Centre Céramique. Veiling 10 december; kijkdag 9 december van 13 tot 16 uur in kasteel Hoensbroeck bij Heerlen. Informatie: www.stoelveniling.nl

Filmcursus over taboes

Woensdag 29 november organiseert het International Film Festival Rotterdam samen met filmtheater Lumière de zogenaamde Rotterdam Film Course; een filmcursus speciaal voor studenten. In één dag kunnen deelnemers vijf films (onder andere *Un chien Andalou* van Dali en *Bun?el, The celluloid closet* van Epstein en Friedman, en *Bashu* van Bahram Beizai) rondom het thema taboe bekijken. De voorstellingen worden ingeleid door Rada Sestic, Mieke Bernink en Mark Meuldijk. Prijs: 30 gulden (dit passe partout geeft korting op het Rotterdamse filmfestival in februari 2001). Plaats: Lumière, Bogaardenstraat 40b. Reserveren: 3214080.

(ingezonden mededeling)

Procter & Gamble

imagine what's next...
Imagine a chance to experience your dream job right now...

We have opportunities available in the following courses across Europe:

- Commercial Business Course, Brussels & Rotterdam, April 2-6, 2001
- Research & Development Easter Course, Rome, April 4-6, 2001
- IT Management Seminar, Barcelona, April 2-6, 2001
- Technical Business Course, Mechelen, March 5-7, 2001
- Euro Financial Seminar, Geneva, April 1-6, 2001 & April 22-27, 2001

PGcareers
www.forbusinesscourses2001.com

voor inlichtingen bel Nathalie van der Jagt, tel. 0031 10 2863450

Gedichten

"Een gedicht schrijven is net space invaders spelen," zegt Rik, en zet zijn glas bier met een klap voor hem op het tafeltje.

"Space invaders?"

"Ja, je hebt 'out of the blue' een inval en dan moet je net zoveel woorden wegschieten tot je de mooiste over hebt. Misschien dat het gedicht dan in de 'high score' van de poëzie terecht komt. Maar vaak is het 'game over' en moet je helemaal opnieuw beginnen."

We zitten in een café waar een debat zal worden gehouden over poëzie. De gespreksleidster tikt tegen de microfoon. De boxen staan aan. Ze zegt: "Eerst maar even voorstellen: prof. dr. Martijn Dropniet. Ik zeg gewoon jij tegen je, hè? Waar was jij ook al weer professor in?"

"De hermeneutiek."

"En wat is dat?"

"Zeg maar uitlegkunde."

(Rik fluistert: "Professor in de uitlegkunde? Zeker aan de Universiteit van Duckstad.")

"Uitlegkunde. Juist. Eh, jij leest veel gedichten, zeggen ze. Houd je van gedichten?"

"Zeker. Neem nou: 'Het regent en het is november.' Als je dan zegt: 'het is altijd november', dan heb je opeens poëzie. Dat is leuk."

"En naast jou zit Ilja Struikenburg. Ilja, jij bent niet alleen dichteres, maar je hebt ook filosofie gestudeerd, dus je weet er veel van."

"Eh... ja."

"Jij zei dat je van hermetische poëzie hield, bijvoorbeeld van Celan. Waarom?"

"Nou, kijk, als Celan ergens het woord 'roos' gebruikt, dan doet hij dat op een paar verschillende plaatsen in zijn werk en dan is die roos niet gewoon een roos als in de werkelijkheid, maar dan gaat die roos zeg maar ergens symbool voor staan."

"Waarom schrijf jij zelf poëzie?"

"Omdat je met poëzie iets van een gevoel kan delen dat je anders alleen met mensen kunt delen die hetzelfde hebben meegemaakt als jij, bijvoorbeeld je broer of je buurmeisje."

"Maar ik dacht dat jij er zo'n hekel aan had als iemand na het lezen van jouw gedichten zei: ik begrijp precies wat je bedoelt."

"Dat bedoel ik."

"O. Dan heb ik even wat gemist. Eh..."

Rik ontploft. Hij slaat zijn bier achterover, staat op en roept: "IS HET NOU AFGELOPEN MET DAT GELEUTER?"

De drie op het podium kijken verbaasd de zaal in. "O, pardon, we dachten dat er niemand zat te luisteren."

Belleman

UM ongeschikt voor toponderzoek?

"Wij zijn geen natte watjes"

In het begin bleef het angstwekkend stil rond de stelling "De Universiteit Maastricht is niet interessant voor toponderzoekers omdat ze hier volledig worden opgeslokt door het onderwijs". Het onderwerp leeft blijkbaar niet, leek de conclusie. Maar dat is een misvatting.

Observant ontving uiteindelijk vier uitgebreide reacties (een stuk minder dan normaal), waarvan drie uit de medische hoek. Zo laat prof. Harm Kuipers, programma-coördinator van bewegingswetenschappen, weten dat de stelling klopt voor de faculteit gezondheidswetenschappen. Officieel besteden medewerkers de helft van hun tijd aan onderwijs en de andere helft aan onderzoek. Maar de praktijk is anders: afgezien van die toch al hoge onderwijslast blijft voor onderzoek vaak veel minder tijd over. "Want er is geen aparte taakstelling voor management, waardoor allerlei activiteiten, zoals functioneringsgesprekken voeren, in de researchtijd moeten worden gedaan." Het gevolg? "Onderzoekers zijn vaak dermate gedreven dat ze toch proberen het onderzoek zo goed mogelijk te doen. Dit resulteert in lange werkuren en hoge werkdruk. Het gevaar dreigt dat goede onderzoekers vertrekken als zich elders betere kansen voordoen."

De hoge onderwijslast bij GW komt volgens hem door de manier waarop het probleemgestuurd onderwijs is georganiseerd. "Buitenlandse instellingen waar PGO is ingevoerd hanteren een aanzienlijk betere staf/student-verhouding." Ook vindt hij het "ondoelmatig" dat (duurbetaalde) vakdocenten tutor moeten zijn en dan "slechts acht tot tien studenten begeleiden. Bovendien kan de docent zijn vak kennis nauwelijks gebruiken, omdat de tutor vooral procesbewaker is." Ook zijn collega dr. Evelyne de Leeuw vindt de onderwijslast bij GW onevenredig hoog. "Toch valt de output van

mijn vakgroep niet in de 'natte watjes'-categorie. Integendeel. Ons onderzoek wordt consistent als goed tot zeer goed beoordeeld door wetenschapsacademie KNAW." De magere toewijzing van NWO-subsidies heeft volgens haar dan ook niets met de kwaliteit van het onderzoek in Maastricht te maken. Eerder met de "lullige NWO-formulieren" waar zelfs hele nieuwe ideeën tot drie cijfers achter de komma gespecificeerd moeten worden. "Ik ben ervan overtuigd dat we hier slimmer zijn dan elders. Misschien zelfs ZO slim dat we onze tijd niet verdienen aan NWO-gemierrenneuk..." Dr. Marten Hofker, die de laatste tijd flink wat sollicitatiegesprekken voert

met wetenschappers voor de nieuwe sectie moleculaire genetica, hoort nooit dat de onderwijslast reden is om

De Maastrichtse gemeenteraad besloot deze week dat de 15-procentsregeling (maximaal 15 procent studentenhuizen in één straat) moet worden afgeschaft omdat studenten gewone burgers zijn. Maar gedragen studenten zich wel zo?

"Studenten sluiten zich op in hun eigen wereldje en zoeken te weinig contact met andere Maastrichtenaren"

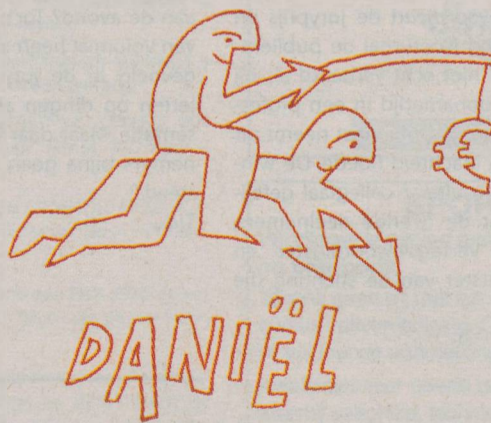
Wat vind jij hiervan? Eens of oneens? Studenten en medewerkers kunnen via www.observant.unimaas.nl reageren. Stuur je reactie zo snel mogelijk, maar uiterlijk voor maandag 4 december, 16.00 uur. De redactie maakt een selectie uit de inzendingen, anonieme reacties worden in principe niet geplaatst. Onder de inzenders wordt iedere keer een boekenbon voorloot.

12

"Je bent over de kop geslagen", zei Floortje toen ik mijn ogen open deed. Ze zat op een stoel naast mijn bed en hield mijn hand vast. Dat was meteen ook het eerste dat ik zag. Floortjes hand lag op de mijne en met haar duim streelde ze zachtjes over de rug van mijn hand. Ik richtte mijn ogen op om te zien waar ik mij bevond.

"Je ligt in het ziekenhuis", zei Floortje, "je ouders zijn onderweg". Ik probeerde mijn hoofd te draaien maar een bonkende pijn gierde door mijn hersenpan. Vermoed liet ik mijn oogleden weer zakken.

Toen ik mijn ogen voor de tweede keer opende was het weer avond, of nacht, dat weet ik niet. Het was in ieder geval donker buiten. Mijn moeder zat naast het bed een boek te lezen. "Stoor ik?", zei ik toen ik haar zo een poosje had bekeken. "Daniël." Mijn moeder begon te huilen. "Wat is er gebeurd?", wilde ik weten. "Gaat het jongen?" Ze legde haar boek op tafel maar niet zonder eerst een hoekje om te vouwen. Het is gek, maar dat herinner ik mij precies. Van het ongeluk weet ik niets meer, maar mijn

door Micha Wertheim

moeder, het boek en het foelieijke schilderij aan de ziekenhuismuur, staan mij nog haarscherp voor de geest. "We zijn zo geschrokken jongen", ging mijn moeder verder. "Ik herinner mij niets", zei ik. "Pappa is even bellen over je auto." "De auto", vroeg ik. "En Floortje is even gaan slapen." "Wat wil pappa met de auto", vroeg ik opnieuw. "Hij heeft een mannetje gevonden die het wrak wel wil ophalen." Mijn moeder keek op haar horloge. "Hij zal zo wel terugkomen." Mijn hoofd deed nog steeds pijn en toen ik mijn linkerarm wilde verplaatsen voelde ik dat die in het gips zat. "Was ik bewusteloos", wilde ik weten.

"Volgens de ambulancebroeder ben je zelf uitgestapt, lieverd." Ik keek mijn moeder vragend aan. Toen vertelde ze me het verhaal. Hoe een fietser mij van de weg had zien raken en met zijn mobiel een ambulance had gebeld. Hoe ik zelf in de ambulance was gestapt en vooral hoe ik geslapen had. "Is hij wakker", vroeg mijn vader, toen hij binnenkwam. Ik draaide mijn hoofd naar de deur. "Wat is er met de auto gebeurd?" "We hebben een mannetje gevonden die het wrak wel op wilde halen als hij er nog wat onderdelen van af mocht slopen." Mijn vader liep op mij af en legde zijn hand op mijn hoofd. "Slopen?"

"De mensen van de garage zeiden dat dat de beste deal was."

De volgende morgen, ik was al even wakker, kwam de dokter, geflankeerd door een co-assistent, aan mijn bed. "We hebben geen alcohol in uw bloed gevonden", zei de dokter terwijl hij in zijn mapje keek.

"Is dat het enige dat u niet in mijn bloed heeft kunnen vinden?"

"Ik zie dat u zich niets herinnert van het ongeval?"

Ik knikte. "U herinnert zich niets?", herhaalde de arts maar nu op onderzoekende toon. "Niets."

"Goed", zei hij en schreef iets in de map. "Ik wil nog een paar dingen onderzoeken maar als alles goed is kunt u morgen naar huis, u heeft geluk gehad."

Een zware hersenschudding, wat snijwonden, een gebroken pols, en een auto total loss, het is maar wat je geluk noemt.

Een paar uur later stak Floortje haar hoofd op de deur.

"We moeten je van de verpleging met rust laten", fluisterde ze op samenzwerende toon.

"We?", herhaalde ik.

En fractie later stond Floor waar eerder de dokter had gestaan, achter haar stonden Axel en Pim.

(wordt vervolgd)